

Załącznik do pisma z dnia 1 czerwca 2012 r.

PROPOZCJE ZMIAN W SIECI OBSZARÓW NATURA 2000, DOTYCZĄCE SSAKÓW

Obszar Natura 2000	Miejsce i rodzaj zmiany	Nowe brzmienie	Uzasadnienie
PLH120033 Bednarka	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 35; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 140; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 10; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Kolonia rozrodcza podkowców liczy ok. 35-45 osobników. Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał 11 punktów, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000. Na terenie obszaru stwierdzono 1 gatunek nietoperza z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.	Zmienić na: Obszar utworzony ze względu na występowanie trzech kolonii rozrodczych podkowca małego (załącznik II Dyrektywy Rady 92/43/EWG) liczących łącznie około 140 osobników, są to: - kolonia w kościele w Bednarce, - kolonie w kościele w Cieklinie, - kolonia w cerkwi w Rozdzielu.	Kościół w Cieklinie oraz cerkiew w Rozdzielu znajdują się w bardzo bliskim sąsiedztwie kościoła w Bednarce. Wszystkie kolonie korzystają również z tego samego żerowiska i najprawdopodobniej istnieje między nimi wymiana osobników. Dla obszaru Bednarka zachowanie wszystkich trzech stanowisk jest niezbędnym warunkiem utrzymania właściwego stanu ochrony gatunku.

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH240005 Beskid Śląski	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Robert Mysłajek – Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”; Tomasz Jonderko – Górecki Klub Przyrodniczy; Czesław Szura - Stowarzyszenie ochrony Jaskiń „Grupa Malinka”, Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła R; populacja zimująca P; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła C; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja zimująca C; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 200; populacja zimująca 110; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 5; populacja zimująca 15; populacja D <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja zimująca 6; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Kolonia rozrodcza podkowców liczy ok. 35-45 osobników. Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał 11 punktów, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000. Na terenie obszaru stwierdzono 1 gatunek nietoperza z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.</p>	<p>Dopisać: W obszarze znajdują się dwie kolonie rozrodcze podkowca małego (załącznik II Dyrektywy Rady 92/43/EWG) liczące łącznie około 200 osobników (Gimnazjum w Brennej, kościół w Jaworzu) oraz zimowisko tego gatunku liczące około 110 osobników (Jaskinia Wiślańska, Jaskinia Grabowa). Stanowiska te należą do największych w kraju.</p>	<p>Kościół w Jaworzu - jedna z dwóch najdalej wysuniętych na północ kolonii podkowca małego na Śląsku i jedna z nielicznych w regionie. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju. Gimnazjum w Brennej - największa wśród nielicznych kolonii tego gatunku na Śląsku. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania właściwego stanu ochrony tego gatunku. Jaskinia Wiślańska - regularnie hibernują tu podkowce małe, nocki duże i nocki orzęsione (Mysłajek i in. 2007, 2008). W lutym 2012 r. stwierdzono tu zimowanie 93 podkowców małych, 14 nocków dużych i 6 nocków orzęsionych (Szura, unpubl.). Jaskinia Grabowa - regularnie hibernują tu podkowce małe. Najwyższe liczebności tego gatunku (>20 osobników) stwierdzane są tu późną jesienią (Mysłajek i in. 2007, 2008; Szura, unpubl.).</p>
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych oraz zimowisk nietoperzy.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). <p>Zagrożeniem dla zimujących na terenie ostoi nietoperzy jest przede wszystkim niekontrolowana penetracja obiektów podziemnych w okresie hibernacji nietoperzy tj. od listopada do końca marca.</p>	
4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać:</p> <p>Mysłajek R. W., Jonderko T. 2010. Najliczniejsza kolonia rozrodcza podkowca małego w Beskidzie Śląskim. Przyroda Górnego Śląska 62: 6-7.</p> <p>Mysłajek R. W., Kurek K., Szura C., Nowak S., Orysiak P. 2007. Bats (Chiroptera) of the Silesian Beskid Mountains. Fragmenta Faunistica 50: 77-85.</p> <p>Mysłajek R. W., Szura C., Figura M. 2008. Zimowe spisy nietoperzy w Beskidzie Śląskim w latach 2007-2008. Nietoperze 9: 121-131.</p> <p>Szura C. – dane niepublikowane</p> <p>Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
Zmiana przebiegu granic	<p>W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.</p>	

PLH240006 Beskid Żywiecki	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 200; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Obszar charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem szaty roślinnej i dobrze zachowanymi, typowymi zbiorowiskami górskimi (leśnymi i nieleśnymi). Występuje tu 21 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Spośród licznych zbiorowisk roślinnych, których stwierdzono tu 56, należy zwrócić uwagę na unikatową w polskich Karpatach postać zespołu <i>Valeriano-Caricetum flavae</i> , z udziałem czosnku syberyjskiego <i>Allium sibiricum</i> i niebielistki trwałej <i>Swertia perennis</i> subsp. <i>alpestris</i> oraz na obecność na wierzchowinach i grzbietach górskich torfowisk. W obszarze stwierdzono występowanie 21 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.	Zmienić na: Obszar charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem szaty roślinnej i dobrze zachowanymi, typowymi zbiorowiskami górskimi (leśnymi i nieleśnymi). Występuje tu 21 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Spośród licznych zbiorowisk roślinnych, których stwierdzono tu 56, należy zwrócić uwagę na unikatową w polskich Karpatach postać zespołu <i>Valeriano-Caricetum flavae</i> , z udziałem czosnku syberyjskiego <i>Allium sibiricum</i> i niebielistki trwałej <i>Swertia perennis</i> subsp. <i>alpestris</i> oraz na obecność na wierzchowinach i grzbietach górskich torfowisk. W obszarze stwierdzono występowanie 21 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Kompleksy leśne stanowią ostoje dużych drapieżników (niedźwiedzia, wilka i rysia). W masywie Pilska znajduje się jedno z 3 znanych z Polski stanowisk darniówki tatrzańskiej (endemit karpacki). W kościołach w Milówce i Rychwałdzie znajdują się jedno z największych, co do liczebności, kolonii rozrodczych podkowca małego na Śląsku i w Polsce. Obydwie kolonie liczą łącznie około 200 osobników. Brak aktualnych danych potwierdzających występowanie chrząszcza	W kościołach w Milówce i Rychwałdzie znajdują się jedno z największych, co do wielkości, kolonii rozrodczych podkowca małego na Śląsku i jedno z większych w Polsce. Obydwie kolonie liczą łącznie około 200 osobników. Ich ochrona jest niezbędna dla właściwego stanu ochrony tego gatunku obszaru.

	<p>Kompleksy leśne stanowią ostoje dużych drapieżników (niedźwiedzia, wilka i rysia). W masywie Pilska znajduje się jedno z 3 znanych z Polski stanowisk darniówki tatrzańskiej (endemit karpacki). Brak aktualnych danych potwierdzających występowanie <i>chrząszcza Phryganophilus ruficollis</i>, stwierdzonego tu w XIX w.</p> <p>Flora tego obszaru liczy około 1000 gatunków, w tym 150 gatunków górskich (18 alpejskich i 27 subalpejskich). Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Utrzymuje się także (choć stosunkowo nieliczna) populacja dzwonka piłkowanego. Obszar jest również ważny dla ochrony ptaków (m.in. głuszca).</p>	<p><i>Phryganophilus ruficollis</i>, stwierdzonego tu w XIX w. Flora tego obszaru liczy około 1000 gatunków, w tym 150 gatunków górskich (18 alpejskich i 27 subalpejskich). Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Utrzymuje się także (choć stosunkowo nieliczna) populacja dzwonka piłkowanego. Obszar jest również ważny dla ochrony ptaków (m.in. głuszca).</p>	
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych oraz zimowisk nietoperzy.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLC180001 Bieszczady	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja zimująca P; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 50; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Jedna z najwartościowszych w	Zmienić na: Jedna z najwartościowszych w Europie ostoje fauny puszczańskiej ze wszystkimi wielkimi drapieżnikami	W kościołach w Bereźnicy Wyżnej oraz w Górzance znajdują się jedyne znane stanowiska rozrodu podkowca małego w Bieszczadach, stanowiące

	<p>Europie ostoï fauny puszczañskiej ze wszystkimi wielkimi drapieżnikami (niedźwiedź, wilk, ryś). Występują tu bardzo silne populacje wydry, węża Eskulapa, traszki karpackiej (endemit karpacki) oraz jedna z 5 w Polsce, wolnożyjących populacji żubra. W faunie wodnej Bieszczadów występuje około 700 gatunków zamieszkujących siedliska wodne i 300 gatunków związanych z siedliskami ziemnowodnymi. Wśród nich 24 to endemity karpackie. Bieszczady w granicach Polski posiadają pełny zestaw endemitów północno-wschodniego regionu Karpat i są dla większości z nich, najdalej na zachód wysuniętą częścią arealu. Bogata flora roślin naczyniowych (1100 gatunków) z wieloma rzadkimi i zagrożonymi gatunkami, w tym chronionymi prawnie oraz kilkoma (7) endemitami wschodniokarpackimi. Występuje tu najliczniejsza populacja dzwonka piłkowanego i tocji karpackiej w Polsce. Stwierdzono tu też występowanie rzepika</p>	<p>(niedźwiedź, wilk, ryś). Występują tu bardzo silne populacje wydry, węża Eskulapa, traszki karpackiej (endemit karpacki) oraz jedna z 5 w Polsce, wolnożyjących populacji żubra. W kościołach w Bereźnicy Wyżnej oraz w Górzance znajdują się jedyne znane stanowiska rozrodu podkowca małego w Bieszczadach, wyznaczające północno-wschodnią granicę zasięgu jego występowania w Europie. Kolonie liczą łącznie około 50 osobników. W faunie wodnej Bieszczadów występuje około 700 gatunków zamieszkujących siedliska wodne i 300 gatunków związanych z siedliskami ziemnowodnymi. Wśród nich 24 to endemity karpackie. Bieszczady w granicach Polski posiadają pełny zestaw endemitów północno-wschodniego regionu Karpat i są dla większości z nich, najdalej na zachód wysuniętą częścią arealu. Bogata flora roślin naczyniowych (1100 gatunków) z wieloma rzadkimi i zagrożonymi gatunkami, w tym chronionymi prawnie oraz kilkoma (7) endemitami wschodniokarpackimi. Występuje tu najliczniejsza populacja dzwonka piłkowanego i tocji karpackiej w Polsce. Stwierdzono tu też występowanie rzepika szczeciniastego, choć są to prawdopodobnie stanowiska pochodzenia antropogenicznego. Wyjątkowo bogata bryoflora (ok. 1000 gatunków). Brak aktualnych danych o częstości występowania mchów z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, po przeprowadzeniu badań pod tym kątem możliwe będzie wyprowadzenie właściwych ocen. Łącznie stwierdzono tu stanowiska 29 gatunków (w tym 5 priorytetowych) z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Występują tu też liczne, dobrze zachowane zbiorowiska roślinne, wśród nich endemiczne. Szczególnie cenne są zbiorowiska leśne</p>	<p>północno-wschodnią granicę zasięgu jego występowania w Europie. Ich ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju. Dla obszaru Bieszczady zachowanie tych kolonii jest kluczowe dla zapewnienia właściwego stanu ochrony gatunku.</p>
--	--	--	--

	<p>szczeciniastego, choć są to prawdopodobnie stanowiska pochodzenia antropogenicznego. Wyjątkowo bogata bryoflora (ok. 1000 gatunków). Brak aktualnych danych o częstości występowania mchów z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, po przeprowadzeniu badań pod tym kątem możliwe będzie wyrowadzenie właściwych ocen. Łącznie stwierdzono tu stanowiska 29 gatunków (w tym 5 priorytetowych) z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Występują tu też liczne, dobrze zachowane zbiorowiska roślinne, wśród nich endemiczne. Szczególnie cenne są zbiorowiska leśne (zwłaszcza buczyna karpacka oraz jaworzyny) oraz unikatowe w Polsce zbiorowiska połoninowe. Łącznie stwierdzono tu występowanie 21 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>(zwłaszcza buczyna karpacka oraz jaworzyny) oraz unikatowe w Polsce zbiorowiska połoninowe. Łącznie stwierdzono tu występowanie 21 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są:</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
PLH120004 Dolina Prądnika	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	<p>Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.</p>	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła 65; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	<p>Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 60; populacja zimująca R; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B</p>	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Obszar ważny dla zachowania bioróżnorodności. Występuje tu wiele rzadkich i zagrożonych oraz podlegających prawnej ochronie gatunków roślin naczyniowych i zwierząt. Łącznie notowano tu występowanie 13 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono też obecność 13 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, szczególnie dobrze zachowały się typowo wykształcone płaty buczyn i jaworzyn. W związku z ograniczeniem użytkowania kośno-pasterskiego, interesujące zbiorowiska nieleśne - łąki i murawy - podlegają sukcesji. Na niewielkim terenie występują prawie wszystkie zjawiska geomorfologiczne typowe dla Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej; liczne są też zjawiska krasowe (około 300 jaskiń). Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Obszar ważny dla zachowania bioróżnorodności. Występuje tu wiele rzadkich i zagrożonych oraz podlegających prawnej ochronie gatunków roślin naczyniowych i zwierząt. Łącznie notowano tu występowanie 13 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Znajdują się tutaj dwie kolonie rozrodcze podkowca małego należące do najdalej na północ wysuniętych stanowisk tego gatunku w kraju. Kolonie mieszczą się na strychach budynku dyrekcji OPN oraz kościoła w Korzkwi i liczą łącznie około 60 osobników. Na terenie ostoi położonych jest również wiele zimowisk tego gatunku. Stwierdzono też obecność 13 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, szczególnie dobrze zachowały się typowo wykształcone płaty buczyn i jaworzyn. W związku z ograniczeniem użytkowania kośno-pasterskiego, interesujące zbiorowiska nieleśne - łąki i murawy - podlegają sukcesji. Na niewielkim terenie występują prawie wszystkie zjawiska geomorfologiczne typowe dla Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej; liczne są też zjawiska krasowe (około 300 jaskiń). Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Kolonia podkowca małego w kościele w Korzkwi to jedna z najdalej wysuniętych na północ kolonii podkowca małego w kraju. Liczy ona min 22 osobniki. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku. Dla obszaru Dolina Prądnika stanowisko istotne dla zachowania właściwego stanu ochrony.</p>
--	---	---	--

	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). Zagrożeniem dla zimujących na terenie ostoi nietoperzy jest przede wszystkim niekontrolowana penetracja obiektów podziemnych w okresie hibernacji nietoperzy tj. od listopada do końca marca.	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	

<p>PLH160007 Góry Opawskie</p>	<p>1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:</p>	<p>Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.</p>	<p>Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych</p>
	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza <math>\diamond</math> 20i; populacja zimująca 6i; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza P; populacja zimująca P; populacja C; st. zach. C; izolacja C; ogólnie C</p>	<p><i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 110; populacja zimująca 10; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 50; populacja zimująca P; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C</p>	<p>Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.</p>
	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Obszar o przejściowym charakterze biogeograficznym między Sudetami a Karpatami. Kresowe stanowiska buczyn sudeckich. Dobrze zachowane alkaliczne młaki i łąki, z licznym występowaniem storczyków. Duża koncentracja gatunków roślin regionalnie zagrożonych wyginięciem. Znaczne powierzchnie pokrywają tu też lasy nadrzeczne i zarośla łąkowe, świerczyny, acydofilne</p>	<p>Zmienić na: Obszar o przejściowym charakterze biogeograficznym między Sudetami a Karpatami. Kresowe stanowiska buczyn sudeckich. Dobrze zachowane alkaliczne młaki i łąki, z licznym występowaniem storczyków. Duża koncentracja gatunków roślin regionalnie zagrożonych wyginięciem. Znaczne powierzchnie pokrywają tu też lasy nadrzeczne i zarośla łąkowe, świerczyny, acydofilne bory z jodłą i ekstensywnie użytkowane niżowe i górskie łąki. Z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej występują 2 gatunki ssaków (ważne stanowisko zagrożonego podkowca małego), 2 płazów, 1 ryb. Ciekawy kompleks kwaśnych dąbrów w odmianie podgórskiej. Na ternie ostoi znajdują się 3 kolonie rozrodcze podkowca małego, liczące łącznie około 110</p>	<p>Proponowana jako dołączenie kolonia rozrodcza podkowca małego w pałacu w Jarnołtówku jest jedną z czterech i drugą co do wielkości kolonią tego gatunku na Opolszczyźnie. Stanowisko położone jest na północnej granicy zasięgu gatunku w Europie. Jej ochrona jest kluczowa dla zapewnienia właściwego stanu przedmiotu ochrony obszaru i utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju. W budynku Caritas w Głuchołazach mieści się z nielicznych znanych w rejonie kolonii nocka dużego i jedyna znana w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru Góry Opawskie. Jej ochrona</p>

	<p>bory z jodłą i ekstensywnie użytkowane niżowe i górskie łąki. Z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej występują 2 gatunki ssaków (ważne stanowisko zagrożonego podkowca małego), 2 płazów, 1 ryb. Ciekawy kompleks kwaśnych dąbrów w odmianie podgórskiej.</p> <p>Na łąkach obszaru występują rzadkie gatunki storczyków oraz populacja modraszka nausitous. Są tu 2 zaledwie 3 stanowisk kumaka górskiego w kontynentalnym regionie biogeograficznym w Polsce. Na terenie ostoi występuje ponadto około 35 gatunków roślin chronionych w Polsce, a 35 dalszych gatunków uznawanych jest za lokalnie rzadkie.</p> <p>Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>osobników oraz zimowisko liczące około 10 osobników. Kolonie znajdują się w pałacu w Jarnołówku, w sanatorium „Aleksandrówka” w Jarnołówku oraz w opuszczonym domu wypoczynkowym w Głuchołazach. Obszar obejmuje również kolonię rozrodczą nocka dużego, mieszczącą się w budynku Caritas w Głuchołazach. Kolonia liczy 50 osobników.</p> <p>Na łąkach obszaru występują rzadkie gatunki storczyków oraz populacja modraszka nausitous. Są tu 2 zaledwie 3 stanowisk kumaka górskiego w kontynentalnym regionie biogeograficznym w Polsce. Na terenie ostoi występuje ponadto około 35 gatunków roślin chronionych w Polsce, a 35 dalszych gatunków uznawanych jest za lokalnie rzadkie.</p> <p>Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>jest niezbędna dla właściwego stanu przedmiotu ochrony obszaru. Jest też szczególnie ważna w kontekście wyraźnego spadkowego trendu liczebności nocka dużego w Polsce.</p>
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać:</p> <p>Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych nietoperzy są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. 	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). <p>Zagrożeniem dla zimujących na terenie ostoi nietoperzy jest przede wszystkim niekontrolowana penetracja obiektów podziemnych w okresie hibernacji nietoperzy tj. od listopada do końca marca.</p>	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane Zarządzenie nr 14/12 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Góry Opawskie PLH160007. Dziennik Urzędowy Województwa Opolskiego, Opole, dnia 10 maja 2012 r. Poz. 667, s. 1-153</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	Proponowana zmiana jest identyczna z powiększeniem rekomendowanym w Planie Zadań Ochronnych dla tego obszaru.
PLH180011 Jasiołka	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	<p>Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.</p>	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych

	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: 1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 20; populacja zimująca 5; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja D; 1321 <i>Myotis emarginatus</i> populacja osiadła D;	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na terenie ostoi znajduje się kolonia rozrodcza podkowca małego (gatunek z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG), mieszcząca się w klasztorze w Dukli. W podziemiach klasztoru zimują również pojedyncze osobniki tego gatunku.	Klasztor w Dukli znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie kościoła w Trzcianie. Można przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie budynki stanowią schronienie dla jednej kolonii. Korytarzem ekologicznym łączącym obydwie kolonie jest najprawdopodobniej rzeka Jasiołka, pozwalająca również komunikować się z dalej położonymi żerowiskami, a także sama tworząca tereny żerowiskowe. Ochrona stanowiska w klasztorze w Dukli jest niezbędna dla utrzymania właściwego stanu ochrony podkowca gatunku zarówno w obszarze Trzciana, jak i innych obszarach znajdujących się w pobliżu.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów.	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.

		<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Węgiel A., Węgiel J., Paszkiewicz R., Mleczek T., Gottfried T., Grzywiński W., Gubańska A., Iwaniuk Ł., Adamski A., Dudek I. 2003: Nietoperze Beskidu Sądeckiego i Niskiego. PON Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH240007 Kościół w Radziechowach	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	<p>Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.</p>	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza ⁷³ ; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C	<i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 90; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał 24 pkt, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000.</p> <p>W ostoi znajduje się największa na Śląsku kolonia rozrodcza podkowca małego (gatunek nietoperza z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG).</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>W ostoi znajduje się jedna większych na Śląsku kolonia rozrodcza podkowca małego (gatunek nietoperza z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG). Kolonia liczy około 90 osobników i zamieszkuje dwa obiekty sakralne znajdujące się w miejscowości Radziechowy: kościół i kaplicę.</p>	<p>Kaplica w Radziechowach – min. 7 osobników podkowca małego. Nietoperze liczone były w sierpniu, kiedy liczebność kolonii spada, jednak na podstawie ilości guana można przypuszczać, że bywa ich tam znacznie więcej. Kaplica znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie kościoła w Radziechowach i obydwie budynki stanowią najprawdopodobniej schronienie dla jednej kolonii. Ochrona stanowiska w kaplicy jest niezbędna dla utrzymania kolonii podkowca w Radziechowach.</p>
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać:</p> <p>Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.</p>

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Mysłajek R. W. 2001. Nietoperze w okolicach Żywca. Przynr. Górnego Śląska 25: 11. Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane Wołoszyn B.W., Gałusz W., Labocha M., Postawa T. 1994. Wstępne wyniki badań nietoperzy w województwie bielskim oraz postulaty ich ochrony. Chrońmy Przyrodę Ojczystą 3: 94-102.	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH180036 Kościół w Równem	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 210; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 270; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 5; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w Kobylanach.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał 10 punktów, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura	Zmienić na: Na obszarze znajdują się dwie kolonie rozrodcze nocka dużego liczące łącznie do 270 osobników. Kolonie zamieszkują strychy kościołów w Równem i w Kobylanach. Obydwa obiekty znajdują się w bardzo bliskim sąsiedztwie. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do stałej wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie budynki stanowią schronienie dla jednej kolonii. W	Kościół w Kobylanach znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie kościoła w Równem. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do stałej wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie budynki stanowią schronienie dla jednej kolonii. Ochrona stanowiska w kościele w Kobylanach jest niezbędna

	<p>2000. W ostoi znajduje się kolonia rozrodcza nocka dużego. Jej liczebność w ostatnich latach podlega dużym zmianom i waha się w granicach 120-210 osobników.</p>	<p>kościół w Kobylanach znajduje się również mała kolonia podkowca małego licząca kilka osobników.</p>	<p>dla utrzymania kolonii gatunku w obszarze. Jest to szczególnie ważne w kontekście wyraźnego spadkowego trendu liczebności nocka dużego w Polsce, szczególnie wyraźnie zauważalnego na Podkarpaciu i w Małopolsce. W kościele w Kobylanach znajduje się również mała kolonia podkowca małego licząca kilka osobników.</p>
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych nocka dużego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych).</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.</p>
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dopisać: Kozakiewicz K. 2003. Letnie stanowiska nietoperzy na strychach budynków sakralnych w Beskidzie Niskim i Sądeckim oraz na Pogórzu Środkowobeskidzkim – kontrole w latach 1999-2001.</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych</p>

		Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120045 Niedzica	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 80; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 100; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła 5; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościele w Niedzicy.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał 26 punktów. Zamek w Niedzicy jest największą kolonią podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> na Spiszu. Liczebność kolonii sięga 80 dorosłych osobników.	Zmienić na: Zamek w Niedzicy jest największą kolonią podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> na Spiszu. Liczebność kolonii sięga 80 dorosłych osobników. Kościół znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie zamku w Niedzicy. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie schronienia stanowią w rzeczywistości stanowisko jednej kolonii.	Kościół znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie zamku w Niedzicy. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie schronienia stanowią w rzeczywistości stanowisko jednej kolonii. Ochrona stanowiska w kościele jest niezbędna dla utrzymania kolonii podkowca w Niedzicy.

	4.3. ZAGROŻENIA	<p>Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH Szkudlarek R. 2008 dane niepublikowane	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120018 Ostoja Gorczańska	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	<p>Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.</p>	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych

	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła P; populacja D	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 25; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościele w Kamienicy.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na terenie obszaru znajduje się kolonia rozrodcza podkowca małego (załącznik II Dyrektyw. Jest to jedno z nielicznych stanowisk gatunku w Gorcach.	Jedno z nielicznych stanowisk gatunku w Gorcach. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania właściwego stanu ochrony podkowca małego na terenie obszaru.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych).	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych

	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH020071 Ostoja Nietoperzy Gór Sowich	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, Berkowska Agnieszka – Uniwersytet Wrocławski	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja zimująca 129; populacja migrująca 1000; populacja A; st. zach. B; izolacja C; ogólnie A	Zmienić na: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 800; populacja zimująca 129; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w Rościszowie.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych nocka dużego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku).	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.

		- Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych).	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120019 Ostoja Popradzka	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: R. Szkudlarek	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła C; populacja rozrodcza 287; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 320; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja rozrodcza 5; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościołach w Polanach, Bereście i Izbach.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Godne podkreślenia jest występowanie dobrze zachowanych, dużych połąci lasu o naturalnym charakterze, właściwie użytkowanych łąk górskich, licznych obszarów źródłiskowych oraz naturalnych dolin rzek górskich. Łącznie	Zmienić na: Godne podkreślenia jest występowanie dobrze zachowanych, dużych połąci lasu o naturalnym charakterze, właściwie użytkowanych łąk górskich, licznych obszarów źródłiskowych oraz naturalnych dolin rzek górskich. Łącznie stwierdzono tu występowanie 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar stanowi ważne refugium karpackiej fauny leśnej z dużymi ssakami i ptakami drapieżnymi. Interesująca jest fauna owadów z 5 gatunkami z Załącznika II Dyrektywy Rady	Kościoły w Polanach i w Bereście - stanowią istotne punkty dla sieci migracji w rejonie. W obydwu kościołach znane były kolonie liczące łącznie kilkadziesiąt osobników podkowca małego, jednak w wyniku niekorzystnych zmian w strukturze i

	<p>stwierdzono tu występowanie 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar stanowi ważne refugium karpackiej fauny leśnej z dużymi ssakami i ptakami drapieżnymi. Interesująca jest fauna owadów z 5 gatunkami z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Brak jednak bliższych danych populacyjnych na temat tych gatunków. Rozdrobnione i ekstensywne rolnictwo sprzyja zachowaniu różnorodności gatunkowej. Łącznie odnotowano tu 22 gatunki z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. W obszarze znajdują się ważne ostoje nietoperzy: dawna cerkiew w Wierchomli Wielkiej, Szkoła w Wojkowej i kościół w Leluchowie. Występuje tu co najmniej 13 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 1 gatunek z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje powyżej 1% populacji krajowej bociana czarnego i puchacza (C6, PCK). Gatunki wymienione w p 3.3 motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>92/43/EWG. Brak jednak bliższych danych populacyjnych na temat tych gatunków. Rozdrobnione i ekstensywne rolnictwo sprzyja zachowaniu różnorodności gatunkowej. Łącznie odnotowano tu 22 gatunki z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. W obszarze znajdują się ważne ostoje nietoperzy: dawna cerkiew w Wierchomli Wielkiej, Szkoła w Wojkowej, kościół w Leluchowie, kościół w Polanach, kościół w Bereście i kościół w Izbach. Występuje tu co najmniej 13 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 1 gatunek z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje powyżej 1% populacji krajowej bociana czarnego i puchacza (C6, PCK). Gatunki wymienione w p 3.3 motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>otoczeniu schronień ich liczebność systematycznie spada. Włączenie obu stanowisk do sieci Natura 2000 jest szansą dla ich zachowania, zaś dla pobliskich obszarów jest warunkiem utrzymania właściwego stanu ochrony. Kościół w Izbach - Kolonia wymaga przeprowadzenia zabiegów ochronnych, które ochronią ją przed degradacją. Jedną z kilku ważnych kolonii gatunku znajdujących się w zachodniej części Beskidu Niskiego. Odległości pomiędzy koloniami umożliwiają przepływ osobników, dlatego ochrona stanowiska w Izbach jest istotna dla zachowania gatunku na całym obszarze. W kościele znajduje się również mała kolonia nocka orzęsionego licząca kilka osobników.</p>
--	--	---	---

	4.3. ZAGROŻENIA	<p>Dopisać:</p> <p>Istotnymi potencjalnymi zagrożeniami dla kolonii rozrodczych podkowca małego są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla kolonii rozrodczych nietoperzy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać:</p> <p>Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120052 Ostoje Nietoperzy Beskidu Wyspowego	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: Rafał Szkudlarek, Renata Paszkiewicz, Anna Bator, Krzysztof Piksa, Dagmara Klimczak	<p>Zmienić na:</p> <p>Rafał Szkudlarek, Renata Paszkiewicz, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Marcin Warchałowski, Łukasz Płoskoń, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel –Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, Krzysztof Piksa, Dagmara Klimczak</p>	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych

	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja populacja rozrodcza 800; populacja zimująca P populacja A; st. zach. B; izolacja B; ogólnie A <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja rozrodcza 450; populacja A; st. zach. B; izolacja B; ogólnie A</p>	<p>Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja populacja rozrodcza 1100; populacja zimująca P; populacja A; st. zach. B; izolacja B; ogólnie A <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja rozrodcza 550; populacja A; st. zach. B; izolacja B; ogólnie A</p>	<p>Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościołach w Gruszowie, Lanckoronie, Trzemeśni, w kościele i starej plebanii w Trzcianie k. Bochni, w zamku w Wieruszycach, w spichlerzu w Łąckie Górnej i dworze w Konarach.</p>
	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p>	<p>Dopisać: - Kościół w Lanckoronie - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu kościoła w Lanckoronie, - Kościół w Gruszowie - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu kościoła w Gruszowie, - Kościół w Trzemeśni - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu kościoła w Trzemeśni, - Kościół w Trzcianie k. Bochni - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu kościoła i starej plebanii w Trzcianie k. Bochni, - Zamek w Wieruszycach - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu zamku w Wieruszycach, - Spichlerz w Łąckie Górnej - kolonia rozrodcza podkowca małego na strychu spichlerza w Łąckie Górnej, - Dwór w Konarach – kolonia rozrodcza nocka orzęsionego w dworze w Konarach.</p>	<p>- Kościół w Lanckoronie - jedna z nielicznych kolonii gatunku na Pogórzu Wielickim, licząca co najmniej 43 osobniki. Stanowi swojego rodzaju łącznik pomiędzy populacjami znajdującymi się w Beskidach i na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej i jej utrzymanie może mieć istotne znaczenie dla zachowania przedmiotu ochrony wielu obszarów Natura 2000. Jej ochrona jest niezbędna również dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju. - Spichlerz w Łąckie Górnej - jedna z kolonii znajdująca się na północnej granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca co najmniej 26 osobników. Jej ochrona jest ważna dla zachowania przedmiotu ochrony obszaru. - Kościół w Gruszowie - jedna z największych kolonii podkowca małego znajdująca się na północnej</p>

			<p>granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca 74 osobniki. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju i zachowania przedmiotu ochrony obszaru.</p> <p>- Kościół w Trzemeśni - jedna z kolonii znajdująca się na północnej granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca co najmniej 35 osobników. Jej ochrona jest ważna dla zachowania przedmiotu ochrony obszaru.</p> <p>- Kościół w Trzcianie k. Bochni - jedna z kolonii znajdująca się na północnej granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca ok. 40 osobników. Jej ochrona jest ważna dla zachowania przedmiotu ochrony obszaru.</p> <p>- Zamek w Wieruszycach - jedna z kolonii znajdująca się na północnej granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca 55 osobników. Jej ochrona jest ważna dla zachowania przedmiotu ochrony obszaru.</p> <p>- dwór w Konarach - jedna z nielicznych i najbardziej na północ wysuniętych kolonii rozrodczych tego gatunku w kraju. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju oraz samej populacji nocka orzęsionego.</p>
--	--	--	---

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120020 Ostoje Nietoperzy okolic Bukowca	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: R. Szkudlarek, R. Paszkiewicz, A. Bator - PTPP „pro Natura”	Zmienić na: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autorów nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 180; populacja zimująca 120; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 100; populacja zimująca 20; populacja C; st. zach. C; izolacja C; ogólnie C	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 220; populacja zimująca 120; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 120; populacja zimująca 20; populacja C; st. zach. C; izolacja C; ogólnie C	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościele w Domosławicach.
	4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU, OPIS OBSZARU	Dopisać: - Kościół w Domosławicach – kolonia rozrodcza podkowca małego i nocka dużego na strychu kościoła w Domosławicach.	
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Jeden z trzech obszarów kluczowych dla ochrony	Zmienić na: Jeden z trzech obszarów kluczowych dla ochrony podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> (gatunek z załącznika II Dyrektyw5 Siedliskowej) w Polsce. Znajdują się tu 4 kolonie rozrodcze tego	Kościół w Domosławicach - jedna z kolonii podkowca małego znajdująca się na północnej granicy zasięgu gatunku w rejonie Małopolski, licząca około 40 osobników oraz niewielka

	<p>podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej) w Polsce. Znajdują się tu 4 kolonie rozrodcze tego gatunku. Ponadto znajduje się tu także kolonia rozrodcza nocka dużego <i>Myotis myotis</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej). Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, ostoja uzyskała 100,5 punktu, co daje podstawy do włączenia jej do sieci Natura 2000.</p> <p>Na terenie ostoi stwierdzono występowanie 3 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Są to: 9110 Kwaśne buczyny (<i>Luzulo - Fagenion</i>) oraz 9130 Żyzne buczyny (<i>Dentario glandulosae - Fagenion</i>), 9170 Grąd środkowoeuropejski (<i>Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum</i>). Znajduje się tu ponadto jaskinia szczelinowa nieudostępniona do zwiedzania (8310).</p>	<p>gatunku. Ponadto występują tu także dwie kolonie rozrodcze nocka dużego <i>Myotis myotis</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej). Na terenie ostoi stwierdzono występowanie 3 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Są to: 9110 Kwaśne buczyny (<i>Luzulo - Fagenion</i>) oraz 9130 Żyzne buczyny (<i>Dentario glandulosae - Fagenion</i>), 9170 Grąd środkowoeuropejski (<i>Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum</i>). Znajduje się tu ponadto jaskinia szczelinowa nieudostępniona do zwiedzania (8310).</p>	<p>kolonia nocka dużego. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju i zachowania przedmiotu ochrony obszaru.</p>
<p>4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI</p>		<p>Dopisać: - Kościół w Domosławicach - Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Nawiedzenia Najśw. Maryi Panny w Domosławicach</p>	<p>Uzupełnienie danych o strukturze własności</p>

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH Szkudlarek R. ? Baza danych PTPP „pro Natura”	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH SZKUDLAREK R. 2003-08 materiały niepublikowane Szkudlarek R. 2006. Inf. ustna.	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH020019 Pasma Krowiarki	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autorów nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja zimująca R; populacja przelotna R; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis populacja osiadła</i> R; populacja zimująca 2 kol.; populacja przelotna 800; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1308 Barbastella barbastellus</i> populacja osiadła >1; populacja D	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 100; populacja zimująca R; populacja przelotna R; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1324 Myotis myotis populacja osiadła</i> R; populacja zimująca 2 kol.; populacja przelotna 800; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1308 Barbastella barbastellus</i> populacja osiadła >1; populacja D	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej podkowca małego w Gorzanowie i Starej Łomnicy oraz żerowiska kolonii rozrodzkiej nocka dużego w Konradowie.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na obszarze znajdują się dwie kolonie rozrodzkiej podkowca małego, liczące łącznie około 100 osobników, są to kolonia w kaplicy w Gorzanowie oraz w kościele w Starej Łomnicy. Stanowią one	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej podkowca małego w Gorzanowie i żerowiska kolonii rozrodzkiej nocka dużego w

		najważniejsze na Dolnym Śląsku miejsce rozrodu tego gatunku. Ostoja stanowi również żerowisko dla kolonii nocka dużego, znajdującej się w Konradowie.	Konradowie oraz propozycję dołączenia kolonii w kościele w Starej Łomnicy. Kościół w Starej Łomnicy - jedna z zaledwie czterech znanych kolonii gatunku na Dolnym Śląsku i zarazem najliczniejsza – 75 osobników. Niezbędna dla zachowania gatunku w regionie oraz w jego północnej granicy zasięgu występowania. Kluczowa dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunku w ostoi.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi zagrożeniami dla kolonii podkowca małego są: - Utrata schronienia w wyniku postępujących zniszczeń budynku, w którym znajduje się kolonia. - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo - strych kaplicy odwiedzany jest przez puszczyka. Z kolei do potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić na wszystkich obszarach zajmowanych przez gatunek zalicza się: - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku).	Uzupełnienie zagrożeń dla kolonii podkowca małego.

		- Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych).	
	4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI	Dopisać: Kaplica w Gorzanowie – Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Marii Magdaleny w Gorzanowie Kościół w Starej Łomnicy - Parafia Rzymskokatolicka p.w. św Małgorzaty w Starej Łomnicy	Uzupełnienie informacji o kolonii podkowca małego w Gorzanowie i Starej Łomnicy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH020010 Piekielna Dolina koło Polanicy	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 30; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej podkowca małego w Szczytnej.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na terenie ostoi znajduje się jedna z nielicznych kolonii rozrodznych podkowca małego na Dolnym Śląsku. Kolonia liczy około 30 osobników i mieści się na strychu zamku w Szczytnej.	Kolonia podkowca małego w zamku w szczytnej - jedna z zaledwie czterech kolonii gatunku na Dolnym Śląsku. Niezbędna dla zachowania gatunku w regionie oraz w jego północnej granicy zasięgu występowania.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać:	Uzupełnienie zagrożeń dla kolonii

	<p>Istotnymi zagrożeniami dla kolonii podkowca małego są:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. <p>Z kolei do potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić na wszystkich obszarach zajmowanych przez gatunek zalicza się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	podkowca małego.
4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI	<p>Dopisać: Zamek w Szczytnej – właściciel: Parafia Rzymskokatolicka Matki Bożej Królowej Pokoju w Szczytniku; dzierżawca: Dom Pomocy Społecznej w Szczytnej</p>	Uzupełnienie informacji o kolonii podkowca małego w Szczytnej.
4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	Uzupełnienie danych literaturowych.
Zmiana przebiegu granic	<p>W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.</p>	

PLH240003 Podziemia Tarnogórsko- Bytomskie	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja zimująca 3000; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Dopisać: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 250; populacja zimująca 3000; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodczej nocka dużego w Nakle Śląskim.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na terenie ostoi znajduje się kolonia rozrodcza nocka dużego (załącznik II Dyrektywy Rady 92/43/EWG) licząca około 250 osobników. Kolonia mieści się w Domu Pomocy Społecznej w Nakle Śląskim.	Kolonia nocka dużego w Domu Pomocy Społecznej w Nakle Śląskim to jedna z nielicznych na Górnym Śląsku kolonii rozrodczych gatunku, licząca około 250 osobników. Jej ochrona jest niezbędna dla zachowania gatunku na tym obszarze. Jest to szczególnie ważne w kontekście wyraźnego spadkowego trendu liczebności nocka dużego w Polsce.
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Istotnymi zagrożeniami dla kolonii nocka dużego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. Z kolei do potencjalnych zagrożeń, które mogą wystąpić na wszystkich obszarach zajmowanych przez gatunek zalicza się: - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów.	Uzupełnienie zagrożeń dla kolonii nocka dużego.

		<ul style="list-style-type: none"> - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). 	
	4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI	Dopisać: Domu Pomocy Społecznej w Nakle Śląskim - Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia Św. Karola Boromeusza w Nakle Śląskim	Uzupełnienie informacji o kolonii nocka dużego w Nakle Śląskim.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH180018 Trzciana	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 90; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 130; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej podkowca małego w Tylawie.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci	Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obszar uzyskał 37 punktów, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000. Na strychach budynków sakralnych stwierdzono obecność kolonii rozrodzanych dwóch gatunków nietoperzy z	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej podkowca małego w Tylawie. Kościół w Tylawie znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie kościoła w

	Natura 2000, obszar uzyskał 37 punktów, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000. Na strychu budynku sakralnego stwierdzono obecność kolonii rozrodczych dwóch gatunków nietoperzy z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Obszar obejmuje również żerowisko nietoperzy. Jaskinie niedostępne do zwiedzania stanowią siedlisko przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.	załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Obszar obejmuje również żerowisko nietoperzy. Jaskinie niedostępne do zwiedzania stanowią siedlisko przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.	Trzcianie. Obydwie kolonie korzystają również z tego samego żerowiska. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do stałej wymiany osobników pomiędzy nimi i obydwie budynki stanowią schronienie dla jednej kolonii. Ochrona stanowiska w kościele w Tylawie jest niezbędna dla utrzymania kolonii podkowca w Trzcianie i zapewnienia właściwego stanu ochrony gatunku w ostoi.
	4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI	Dopisać: Parafia Rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Tylawie	Uzupełnienie informacji o kolonii podkowca małego w Tylawie.
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120044 Krzeszowice	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja rozrodcza 280; populacja A; st. zach. B; izolacja C; ogólnie A	Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 10; populacja D <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja rozrodcza 300; populacja A; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodzkiej nocka dużego w pałacu w Krzeszowicach.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Jedna z trzech ostoi kluczowych dla ochrony nocka orzęsionego. Druga pod względem liczebności kolonia rozrodcza tego nietoperza w Polsce. Liczebność dorosłych osobników sięga 280 osobników. Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, obiekt uzyskał punktów 94, co daje podstawy do włączenia go do sieci Natura 2000.</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Jedna z ostoi kluczowych dla ochrony nocka orzęsionego. Liczebność dorosłych osobników sięga 300 osobników. Znajdują się tutaj dwa schronienia kolonii rozrodczej nocka orzęsionego: w kościele oraz w pałacu w Krzeszowicach. W pałacu mieści się również mała kolonia podkowca małego.</p>	<p>Kolonia w pałacu w Krzeszowicach to kolonia satelitarna dla kolonii nocka orzęsionego w kościele w Krzeszowicach. Pomiędzy koloniami dochodzi do wymiany osobników, niekiedy wręcz w jedno z tych miejsc przenoszą się wszystkie osobniki. Zatem ochrona stanowiska w pałacu w Krzeszowicach jest niezbędnym warunkiem zachowania gatunku na obszarze. W pałacu znajduje się również mała kolonia podkowca małego licząca przynajmniej 10 osobników.</p>
	<p>4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI</p>	<p>Dopisać: Pałac w Krzeszowicach – własność Gminy Krzeszowice</p>	<p>Uzupełnienie informacji o kolonii nocka dużego w pałacu w Krzeszowicach.</p>
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>
	<p>Zmiana przebiegu granic</p>	<p>W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.</p>	
<p>PLH120078 Uroczysko Łopień</p>	<p>OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:</p>	<p>Dopisać: Wojciech J. Gubała – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, Adam Kapturkiewicz - Stowarzyszenie Speleoklub Beskidzki</p>	<p>Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.</p>

	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja zimująca 400-600; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja zimująca 530-730; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie zimowiska podkowca małego w jaskini na Mogielnicy.</p>
	<p>4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU, OPIS OBSZARU Obszar położony jest w Beskidzie Wyspowym, na terenie gminy Dobra, na północnym stoku góry Łopień (951 m n.p.m.) w górnej części jednego z kilku osuwisk. Obszar składa się z dwóch oddalonych od siebie części. W głównej części obszaru zlokalizowana jest Jaskinia Zbójcka (Grota Zbójcka) oraz wymienione w SFD siedliska przyrodnicze, w drugiej części zlokalizowane są jaskinie Czarci Dół, Wietrzna Dziura, Jaskinia Złotopieńska wraz z występującym pasem skałek. Obszar Uroczyska Łopień położony jest w obrębie Beskidu Wyspowego i Gorców tj. w terenie zbudowanym z kilku płaszczowin, które tworzą tzw. Płaszczowinę Magurską. Cechą charakterystyczną jest występowanie tutaj piaskowców magurskich, które nie występują</p>	<p>Zmienić na: Obszar położony jest w Beskidzie Wyspowym, na terenie gminy Dobra, na północnym stoku góry Łopień (951 m n.p.m.) w górnej części jednego z kilku osuwisk. Obszar składa się z dwóch oddalonych od siebie części. W głównej części obszaru zlokalizowana jest Jaskinia Zbójcka (Grota Zbójcka) oraz wymienione w SFD siedliska przyrodnicze, w drugiej części zlokalizowane są jaskinie Czarci Dół, Wietrzna Dziura, jaskinia Złotopieńska, Jaskinia na Mogielnicy wraz z występującym pasem skałek. Obszar Uroczyska Łopień położony jest w obrębie Beskidu Wyspowego i Gorców tj. w terenie zbudowanym z kilku płaszczowin, które tworzą tzw. Płaszczowinę Magurską. Cechą charakterystyczną jest występowanie tutaj piaskowców magurskich, które nie występują w innych jednostkach tektonicznych. Jaskinie obszaru Natura 2000 (Grota Zbójcka, Czarci Dół, Wietrzna Dziura, Złotopieńska) są jaskiniami pseudokrasowymi, typu szparowo-blokowiskowego, występujące w grubo- i bardzo grubo-ławicowanych piaskowcach magurskich. Stanowią efekt rozsuwania się bloków skalnych i poszerzenia szczelin. Największa z nich Zbójcka posiada głębokość 19m, a długość ponad 400m (rozpiętość ok. 40m/30m). Składa się z licznych pustek o charakterze korytarzy i stosunkowo</p>	<p>Uwzględnienie zimowiska podkowca małego w jaskini na Mogielnicy. Jest to jedno z największych zimowisk podkowca małego w Beskidzie Wyspowym i jedno z większych w kraju. Ze względu na osiadły charakter gatunku obiekt jest niezbędny dla zachowania zarówno zimowej jak i letniej populacji podkowca małego.</p>

	<p>w innych jednostkach tektonicznych. Jaskinie obszaru Natura 2000(Grota Zbójnicka, Czarci Dół, Wietrzna Dziura, Złotopieńska) są jaskiniami pseudokrasowymi, typu szparowo-blokowiskowego, występujące w grubo- i bardzo grubo-ławicowanych piaskowcach magurskich. Stanowią efekt rozsuwania się bloków skalnych i poszerzenia szczelin. Największa z nich Zbójecka posiada głębokość 19m, a długość ponad 400m (rozpiętość ok. 40m/30m). Składa się z licznych pustek o charakterze korytarzy i stosunkowo dużych komór, które tworzą system labiryntowy. Największe pokłady guana nietoperzy stwierdzano w salach Janosika i Rumcajsa. Jaskinia ma dynamiczny mikroklimat, zimą nie jest wymrażana.</p>	<p>dużych komór, które tworzą system labiryntowy. Największe pokłady guana nietoperzy stwierdzano w salach Janosika i Rumcajsa. Jaskinia ma dynamiczny mikroklimat, zimą nie jest wymrażana.</p>	
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dopisać: Wojciech G. J., Kapturkiewicz A. – dane niepublikowane</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>
	<p>Zmiana przebiegu granic</p>	<p>W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.</p>	

Forty Modlińskie PLH140020	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: :	Poprawić lub dopisać: <i>Barbastella barbastellus</i> populacja zimująca 600 BBCB <i>Myotis dasycneme</i> populacja zimująca C CCCC	Korekta wyniku z nowych danych zebranych przez chiropterologów w ciągu ostatnich lat.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Dodać na koniec listy obiektów wchodzących w skład	Fort Kosewo Schron Piętki w Modlinie-Twierdzy Schron Św. Jerzego w Twierdzy Modlin Fort Brody Baszta w Modlinie	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
Mopki pod Naruszewem		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Nowy obszar chroniący enklawę z wysoką frekwencją mopka, dla którego brakuje obszarów chroniących letnie kolonie. Odławiano karmiące samice i osobniki młode co świadczy o obecności w pobliżu kolonii. Nietoperz jest oceniany jako SCI RES właśnie ze względu na brak znanych istotnych zgrupowań letnich.
Grzmiąca		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Nowy obszar (wcześniej już zgłaszany) – ważna kolonia nocka dużego w woj. Lubuskim.
Zbiornik na Oruni		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Nowy obszar – ważne zimowisko nocka dużego poza zasięgiem, zimuje tu również nocek łydkowłosy
Wozuczyn		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Nowy obszar – ważne zimowisko mopka na lubelszczyźnie

Terespol PLH060053			Obszar był ograniczony do jednego obiektu, tymczasem większość mopków zimowała w pozostałych fortach pierścienia brzeskiego. Niezbędne jest dołączenie tych obiektów w celu ochrony systemu zimowisk (podobnie jak w innych tego typu systemach w Poznaniu, Toruniu, Modlinie itp.).
	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Michał Piskorski UMCS	
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Poprawić lub dopisać: <i>Barbastella barbastellus</i> populacja zimująca 300-400, ocena CBCC	
	3.3. Inne ważne gatunki zwierząt i roślin ssaki	Dopisać: Mroczek późny (<i>Eptesicus serotinus</i>) populacja R motywacja C Mroczek pozłocisty (<i>Eptesicus nilssonii</i>) - populacja R motywacja C Gacek brunatny (<i>Plecotus auritus</i>) populacja R motywacja C Gacek szary (<i>Plecotus austriacus</i>) populacja R motywacja C	

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p>	<p>Dopisać</p> <p>Obszar obejmuje System fortów wokół Terespoli – część polską twierdzy Brześć:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fort w Kobylanach • Fort w Koroszczyńcu • Fort w Łobaczewie • Fort w Lebedziewie • Fort w Polatyczach <p>Nietoperze wykorzystują forty przede wszystkim jako miejsce hibernacji. Rokrocznie w każdym z ww. fortów stwierdza się zimowanie do kilkudziesięciu nietoperzy z różnych gatunków. Obiekty te są ważnym miejscem zimowania przede wszystkim dla mopków (<i>Barbastella barbastellus</i>), dla których jest to jedno z najliczniej zasiedlanych miejsc w regionie lubelskim.</p> <p>Ponadto nietoperze wykorzystują je jako schronienia przejściowe, miejsce wypoczynku podczas żerowania oraz w czasie aktywności godowej. Fortyfikacje te są jedynymi istniejącymi zimowiskami nietoperzy w tej części regionu. W promieniu wielu kilometrów nie istnieją obiekty, które mogłyby spełniać podobną rolę dla nietoperzy. Z wymienionych wyżej względów ważna jest pełna integralność systemu i rozpatrywanie go jako całości.</p>	
	<p>4.3 ZAGROŻENIA Dopisać na końcu</p>	<p>Zagrożenia związane są przede wszystkim z niepokojeniem zwierząt w ich zimowych schronieniach, całkowitą likwidacją zimowisk bądź działaniami powodującymi zmiany warunków mikroklimatycznych i mikrosiedliskowych (np.: zamurowywanie szczelin) w tych obiektach. Są zakusy władz lokalnych żeby zagospodarować forty na muzea, restauracje itp.</p>	

	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLC08001 Ujście Warty	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Radosław Dzieciołowski PTOP „Salamandra”	Dodano informacje dotyczące poszerzenia obszaru o zimowiska nietoperzy. Od utworzenia obszaru stwierdzono stały wzrost liczebności nietoperzy zimujących w tych obiektach; dotyczy to szczególnie Fortu w Sarbinowie.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać na końcu: Do obszaru włączono również 3 forty otaczające dawną Twierdzę Kostrzyn (Sarbinowo, Zabice i Czarnów), w których zimują 2 gatunki nietoperzy z II Zał. Dyrektywy Siedliskowej.	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dzieciołowski 2012 – dane niepublikowane	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH120005 Dolinki Jurajskie	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Jakub Nowak – Akademia Rolnicza w Krakowie	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 50i; populacja C; st. zach. C; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 64i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 4i; populacja C; st. zach. C; izolacja B; ogólnie B	Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 100i; populacja C; st. zach. C; izolacja B; ogólnie B <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 80i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C <i>1321 Myotis emarginatus</i> populacja osiadła P; populacja zimowa 40i; populacja C; st. zach. C; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Obszar o wysokiej bioróżnorodności. Stwierdzono tu występowanie 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Najcenniejsze są murawy kserotermiczne, płaty buczyn, grądów i sporadycznie jaworzyn. Notowano tu obecność 8 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Znajduje się tu <i>locus classicus</i> brzozy ojcowskiej <i>Betula oycoviensis</i>, występują też licznie inne rzadkie i zagrożone gatunki roślin naczyniowych, w tym prawnie chronione. Jest to miejsce występowania rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, w tym sześciu gatunków nietoperzy. Jedno z kilku stwierdzeń podkowca dużego w Polsce. Interesująca geomorfologia. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Obszar o wysokiej bioróżnorodności. Stwierdzono tu występowanie 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Najcenniejsze są murawy kserotermiczne, płaty buczyn, grądów i sporadycznie jaworzyn. Notowano tu obecność 8 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Znajduje się tu <i>locus classicus</i> brzozy ojcowskiej <i>Betula oycoviensis</i>, występują też licznie inne rzadkie i zagrożone gatunki roślin naczyniowych, w tym prawnie chronione. Jest to miejsce występowania rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, w tym sześciu gatunków nietoperzy. Jedno z kilku stwierdzeń podkowca dużego w Polsce. Interesująca geomorfologia. Na obszarze ostoi znajduje się jedno z cenniejszych zimowisk nietoperzy na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej – Jaskinia Raclawicka. Zimują tu takie gatunki jak: podkowiec mały, nocek duży, nocek orzęsiony. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zimowisku w Jaskini Raclawickiej.</p>
	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać:</p> <p>Zagrożeniem dla zimujących na terenie ostoi nietoperzy jest przede wszystkim niekontrolowana penetracja obiektów podziemnych w okresie hibernacji nietoperzy tj. od listopada do końca marca.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla zimujących nietoperzy.</p>

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Nowak J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
PLH120006 Jaroszewiec	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Jakub Nowak – Akademia Rolnicza w Krakowie	Uzupełnienie wykazu o autorów nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	<i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE W obszarze stwierdzono obecność 7 rodzajów siedlisk z Załącznika I oraz 2 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Do największych wartości tego obszaru należą: - obecność dużego obszaru leśnego porośniętego przez naturalny drzewostan bukowy (m.in. buczyna storczykowa i sudecka); - nagromadzenie na niewielkiej powierzchni dużej ilości skał wapiennych o rzadko spotykanej rzeźbie (z uwagi na ich silne skrasowienie), występowanie jaskiń i in. utworów krasowych; - obiekt dydaktyczny, wskazujący na ścisłe powiązanie naturalnej roślinności z glebami, budową geologiczną i rzeźbą terenu; Gatunki wymienione w	Zmienić na: W obszarze stwierdzono obecność 7 rodzajów siedlisk z Załącznika I oraz 2 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Do największych wartości tego obszaru należą: - obecność dużego obszaru leśnego porośniętego przez naturalny drzewostan bukowy (m.in. buczyna storczykowa i sudecka); - nagromadzenie na niewielkiej powierzchni dużej ilości skał wapiennych o rzadko spotykanej rzeźbie (z uwagi na ich silne skrasowienie), występowanie jaskiń i in. utworów krasowych; - obiekt dydaktyczny, wskazujący na ścisłe powiązanie naturalnej roślinności z glebami, budową geologiczną i rzeźbą terenu; Na obszarze ostoi znajduje się również cenne zimowisko nocka dużego (Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG) liczące około 100 osobników. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.	Uzupełnienie informacji o zimowisku w Jaskini Twardej, która jest największym zimowiskiem nocka dużego na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej – 100 osobników.

	p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.		
	4.3. ZAGROŻENIA	Dopisać: Zagrożeniem dla zimujących na terenie ostoi nietoperzy jest przede wszystkim niekontrolowana penetracja obiektów w okresie hibernacji nietoperzy tj. od listopada do końca marca.	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach dla zimujących nietoperzy.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Nowak J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych
PLH300005 Fortyfikacje w Poznaniu		Drobne korekty granic	Niektóre fragmenty obiektów fortecznych zaznaczone były w złych miejscach, inne nie obejmowały istotnych miejsc zimowania nietoperzy lub obejmowały niepotrzebnie szeroki zakres terytorialny. Załączono propozycje korekt granic. Po ich wprowadzeniu należy poprawić SDF – miejsce określające całkowitą powierzchnię obszaru.
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
Dorzecze Parsęty PLH320007	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Grzegorz Wojtaszyn PTOP „Salamandra”	Proponowane jest włączenie do obszaru fragmentu działki geodezyjnej na której znajduje się największe w regionie zimowisko nietoperzy (tzw. Schrony na stadionie), które stanowi także jedno z najliczniejszych zimowisk nocka łydkowłosego <i>Myotis dasycneme</i> (gatunku z załącznika II „Dyrektywy siedliskowej”) w tej części Polski - regularnie zimują w ostatnich latach 3 osobniki.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	<i>Myotis dasycneme</i> populacja zimująca V ocena CCCC <i>Myotis myotis</i> populacja zimująca V ocena D	
	3.3. Inne ważne gatunki zwierząt i roślin ssaki	Dopisać: <i>Myotis nattereri</i> populacja C motywacja C Poprawić: <i>Myotis daubentoni</i> populacja C motywacja C	

	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać na końcu: Obszar obejmuje również zimowiska nietoperzy zlokalizowane w 2 bunkrach znajdujących się na terenie stadionu miejskiego w Kołobrzegu, gdzie zimuje ponad 100 nietoperzy z 5 gatunków, w tym 2 z II załącznika Dyrektywy Siedliskowej.	Poza tym gatunkiem stwierdzany jest sporadycznie nocek duży <i>Myotis myotis</i> (również z zał. II „Dyrektywy siedliskowej”) – stanowisko to jest jednym z najdalej na północ wysuniętych miejsc występowania tego gatunku w całym areale zasięgu. Nocek duży obserwowany jest w tym obiekcie nieregularnie, jednak jest to stanowisko poza granicą zwarte go zasięgu. Ponadto w schronach stwierdzono zimowanie nocek natterera <i>Myotis nattereri</i> (kilkadziesiąt osobników każdego roku), nocka rudego <i>Myotis daubentoni</i> (kilkadziesiąt osobników) i gacka brunatnego <i>Plecotus auritus</i> (maksymalnie 2 osobniki)
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Wojtaszyn G., Stephan W., Rutkowski T. 2001. Nietoperze zimujące w schronach w Kołobrzegu (1998-2001). <i>Studia Chiropterologica</i> , 2: 75-79. Wojtaszyn G., Rutkowski T., Stephan W. 2006. Nowe stanowisko zimowania nocka łydkowłosego. <i>Myotis dasycneme</i> (Boie, 1825) w Kołobrzegu. <i>Chrońmy Przyrodę Ojczystą</i> , 62 (2): 101-103.	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
Ostoja Pilska PLH 300045	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Grzegorz Wojtaszyn PTOP „Salamandra”	Proponowane jest włączenie do obszaru jednego z największych krajowych zimowisk nietoperzy znajdujących się w południowej części Piły (dzielnica Motylewo). W obiekcie stwierdzono maksymalnie 2230 osobników należących do 7 gatunków. W latach 2008-2012 stwierdzono zimowanie 3 gatunków z zał. II Dyrektywy siedliskowej: nocka
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Poprawić lub dopisać: <i>Myotis myotis</i> populacja zimująca 75-125; CBCB Barbastella barbastellus populacja zimująca 20-40; CBCC <i>Myotis dasycneme</i> populacja zimująca V; CBCC	

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>6) Meandry i starorzecza Gwdy poniżej Motylewa Fragment Ostoi Pilskiej obejmujący silnie meandrujący odcinek Gwdy pomiędzy Motylewem a Ujściem, z licznymi, klasycznie wykształconymi starorzeczami, oraz siedliskami towarzyszącymi dużej nizinnej rzece - niżowymi, nadrzecznymi zbiorowiskami okrajkowymi oraz zwykle niewielkimi powierzchniowo siedliskami charakterystycznymi dla zalewanych mulistych brzegów. Obszar ten stanowi w dalszym ciągu ważne siedlisko cennych gatunków ryb reofilnych, choć w większości wykazujących obecnie znaczny regres populacji lub wręcz zanik występowania. Na uwagę zasługują zwłaszcza boleń <i>Aspius aspius</i> (gatunek Natura 2000), brzana <i>Barbus barbus</i>, świnka <i>Chondrostoma nasus</i> (prawdopodobnie już nie występuje), strzebla potokowa <i>Phoxinus phoxinus</i>, jelec <i>Leuciscus leuciscus</i>, kleń</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>6) Meandry i starorzecza Gwdy poniżej Motylewa Fragment Ostoi Pilskiej obejmujący silnie meandrujący odcinek Gwdy pomiędzy Motylewem a Ujściem, z licznymi, klasycznie wykształconymi starorzeczami, oraz siedliskami towarzyszącymi dużej nizinnej rzece - niżowymi, nadrzecznymi zbiorowiskami okrajkowymi oraz zwykle niewielkimi powierzchniowo siedliskami charakterystycznymi dla zalewanych mulistych brzegów. Obszar ten stanowi w dalszym ciągu ważne siedlisko cennych gatunków ryb reofilnych, choć w większości wykazujących obecnie znaczny regres populacji lub wręcz zanik występowania. Na uwagę zasługują zwłaszcza boleń <i>Aspius aspius</i> (gatunek Natura 2000), brzana <i>Barbus barbus</i>, świnka <i>Chondrostoma nasus</i> (prawdopodobnie już nie występuje), strzebla potokowa <i>Phoxinus phoxinus</i>, jelec <i>Leuciscus leuciscus</i>, kleń <i>Leuciscus cephalus</i>, jaź <i>Leuciscus idus</i> i kiełb <i>Gobio gobio</i>. W Gwdzie spotkać także można rzadkiego i chronionego w Polsce małża - gałeczkę rzeczną <i>Sphaerium rivicola</i>. Kanały kolektora burzowego znajdujące się w tej enklawie są ważnym zimowiskiem nietoperzy – stwierdzono tam ponad 2300 osobników należących do 7 gatunków, w tym 3 z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.</p>	<p>dużego <i>Myotis myotis</i> (15-46 osobników), mopka <i>Barbastella barbastellus</i> (21-37 osobników) i nocka łydkowłosego <i>Myotis dasycneme</i> (1 osobnik). Ponadto stwierdzono zimowanie nocka natterera <i>Myotis nattereri</i> (ponad 1000 osobników), nocka rudego <i>Myotis daubentoni</i> (kilkaset osobników), a także nocka Brandta <i>Myotis brandtii</i> (maksymalnie 2 osobniki) i gacki brunatne <i>Plecotus auritus</i> (maksymalnie 10 osobników) (Wojtaszyn i in. 2010, G. Wojtaszyn – dane niepublikowane). Teren przewidziany do włączenia do tego obszaru stanowi zimowisko (kolektor kanalizacji deszczowej), wraz z przylegającymi lasami oraz fragment gruntu stanowiący korytarz ekologiczny - zapewniający łączność z doliną Gwdy (częścią obszaru „Ostoja Pilska”) i innymi obszarami Natura 2000 „Puszcza nad Gwdą” i pośrednio „Doliną Noteci”. W Standardowym Formularzu Danych dla obszaru Ostoja Pilska wymienione zostały trzy gatunki nietoperzy z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej: nocek duży, mopek i nocek Bechsteina oraz inne gatunki, nie widniejące w tym załączniku: nocek wąsatek, nocek Brandta, nocek rudy, nocek Natterera i gacek brunatny (Owsianny et al. 2008).</p>
--	--	--	---

	<p><i>Leuciscus cephalus</i>, jaź <i>Leuciscus idus</i> i kiełb Gobio gobio. W Gwdzie spotkać także można rzadkiego i chronionego w Polsce małża - gałeczkę rzeczną <i>Sphaerium rivicola</i>.</p>		<p>Gatunki te zostały wykazane w podziemiach ruin browaru (Wojtaszyn 2002, 2009, Wojtaszyn, Ruta 2009, Wojtaszyn et al. 2008). Nie jest natomiast uwzględniony kolejny gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej – gatunek ten pojawił się w browarze w Pile już po redakcji Standardowego Formularza Danych oraz stwierdzony został w zimowisku proponowanym do powiększenia obszaru (G. Wojtaszyn – dane niepublikowane).</p>
	<p>4.3 ZAGROŻENIA Dopisać na końcu</p>	<p>Zagrożeniami dla nietoperzy zimujących na terenie obszaru są wszelkie zmiany w zimowiskach powodujące zmiany mikroklimatu (wilgotności i temperatury),</p>	

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać lub poprawić: WOJTASZYN G. 2002. Interesujące zimowisko nietoperzy w Pile. Nietoperze, 2 (2): 297-298. WOJTASZYN G. 2009. Nietoperze (Mammalia, Chiroptera) rezerwatu przyrody „Kuźnik” i Rynny Jezior Kuźnickich. [W:] P. M. Owsiany (red), Rynna Jezior Kuźnickich i rezerwatu przyrody „Kuźnik” – bioróżnorodność, funkcjonowanie, ochrona i edukacja. Muzeum S. Staszica w Pile: 209-215. WOJTASZYN G. RUTA R. 2009. Wybrane walory faunistyczne (<i>Coleoptera</i> , <i>Chiroptera</i>) ruin browaru przy rezerwacie przyrody „Kuźnik”. [W:] P. M. Owsiany (red), Rynna Jezior Kuźnickich i rezerwatu przyrody „Kuźnik” – bioróżnorodność, funkcjonowanie, ochrona i edukacja. Muzeum S. Staszica w Pile: 234-237. WOJTASZYN G., KRYZA K., STANILEWICZ A. 2010. Zimowisko nietoperzy w kanalizacji burzowej w Pile. Nietoperze 11: 45-47.	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	

Sławków		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Obszar utworzony jest dla ochrony największej znanej w Polsce kolonii rozrodzkiej nocka orzęsionego. Jest to rzadki i zagrożony w całej Europie gatunek nietoperza. W Polsce znany jest zaledwie z kilku kolonii liczących kilkadziesiąt i więcej osobników. Kolonia rozrodzka na strychu kościoła w Sławkowie stanowi około 1/3 znanej populacji tego gatunku w kraju. Kolonia nocka dużego jest znacznie mniej liczna, jednak ze względu na gwałtowne zanikanie jego stanowisk, każda dobrze funkcjonująca jego kolonia może być niezwykle cenna.
Łany		Propozycja przebiegu granic oraz SDF w załączeniu	Obszar utworzony jest dla ochrony ważnej w skali kraju kolonii rozrodzkiej nocka orzęsionego. Jest to rzadki i zagrożony w całej Europie gatunek nietoperza. W Polsce znany jest zaledwie z kilku kolonii liczących kilkadziesiąt i więcej osobników..
PLH120094 Ostoje Nietoperzy Powiatu Gorlickiego	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: Rafał Szkudlarek, Krzysztof Piksa, Radosław Dzieciołowski, Dagmara Klimczak	Zmienić na: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, Krzysztof Piksa, Radosław Dzieciołowski, Dagmara Klimczak	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych

	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 280; populacja B; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Zmienić na: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 400; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. z uwzględnieniem kolonii w kościołach w Łużnej i w Ropie i w cerkwi w Koniecznej oraz uwzględnienie kolonii podkowca małego w cerkwi w Leszczynach.</p>
	<p>4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU, OPIS OBSZARU</p>	<p>Dopisać: (6) kościół w Łużnej (7) kościół w Ropie, (8) cerkiew w Koniecznej, (9) cerkiew w Leszczynach.</p>	
	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Jeden z kilku obszarów kluczowych dla ochrony podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej) w Polsce. Znajduje się tu 6 kolonii rozrodczych tego gatunku w sumie liczących 280 osobników dorosłych. Ponadto znajduje się tu także kolonia rozrodcza nocka dużego <i>Myotis myotis</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej) licząca od 140-350 osobników (Kościół w Małastowie). Zgodnie z Kryteriami wyboru schronień nietoperzy do ochrony w ramach polskiej części sieci Natura 2000, ostoja uzyskała</p>	<p>Zmienić na: Jeden z kilku obszarów kluczowych dla ochrony podkowca małego <i>Rhinolophus hipposideros</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej) w Polsce. Znajduje się tu 10 kolonii rozrodczych tego gatunku w sumie liczących około 400 osobników dorosłych. Ponadto znajduje się tu także kolonia rozrodcza nocka dużego <i>Myotis myotis</i> (gatunek z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej) licząca od 140-350 osobników (Kościół w Małastowie). Na terenie ostoji stwierdzono także występowanie 3 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 3 gatunków płazów z Załącznika II tej dyrektywy.</p>	<p>- Kościół w Łużnej znajduje się w bardzo bliskim sąsiedztwie kolonii w Bobowej, Bruśniku oraz Bukowcu i najprawdopodobniej stanowi jedną z satelitarnych kolonii. Dlatego należy przypuszczać, że w sezonie letnim dochodzi do stałej wymiany osobników pomiędzy budynkami. Ochrona stanowiska w kościele w Łużnej jest niezbędna dla utrzymania kolonii gatunku w regionie i zachowania przedmiotu ochrony obszaru. W kościele w Łużnej znajduje się również mała kolonia nocka dużego. - Cerkiew w Koniecznej - jedna z kilku kolonii gatunku znajdująca się w zachodniej części Beskidu Niskiego. Jej ochrona jest niezbędna dla utrzymania ciągłości zasięgu gatunku w kraju regionie i zachowania przedmiotu ochrony obszaru. - Zamek w Szymbarku znajduje się w SDF natomiast nie został włączony do</p>

	<p>111 punktów, co daje podstawy do włączenia jej do sieci Natura 2000. Na terenie ostoi stwierdzono także występowanie 3 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 3 gatunków płazów z Załącznika II tej dyrektywy.</p>		<p>granic obszaru. Kolonia w Ropie jest satelitarną kolonią dla zamku w Szymbarku. Wieloletni monitoring wskazuje, że pomiędzy koloniami dochodzi do wymiany osobników. Zatem ochrona kolonii w Ropie jest niezbędna dla zachowania gatunku na obszarze.</p> <p>- Na terenie ostoi znajduje się również kolonia podkowca małego w cerkwi w Leszczynach, która nie została uwzględniona w SDF-e.</p>
	<p>4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI Własność wyznań: Rzymskokatolicka - kościół w Małastowie; Prawosławna - Cerkiew w Kunkowej, Cerkiew w Hańczowej, Cerkiew w Blechnarce; Grekokatolicka - Cerkiew w Łosiu, Cerkiew w Śnietnicy. Skarb państwa: Zamek w Szymbarku</p>	<p>Zmienić na: Własność wyznań: Rzymskokatolicka – kościoły w Małastowie, Ropie i Łużnej Prawosławna - cerkiew w Kunkowej, cerkiew w Hańczowej, cerkiew w Blechnarce, cerkiew w Koniecznej Grekokatolicka - cerkiew w Łosiu, cerkiew w Śnietnicy. Skarb państwa: Zamek w Szymbarku</p>	<p>Uzupełnienie danych o strukturze własności</p>
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH SZKUDLAREK R. 2003-08 materiały niepublikowane Szkudlarek R. 2006. Inf. ustna.</p>	<p>Dopisać: Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych</p>
	<p>Zmiana przebiegu granic</p>	<p>W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.</p>	

PLH020074 Wzgórze Strzebińskie	1.5 POWIĄZANIA Z INNymi OBSZARAMI NATURA 2000	Dodać kod obszaru: PLH020012	Dodanie obszaru PLH020012 Skałki Stoleckie, gdyż jest to najbliższe duże zimowisko nietoperzy, w tym gatunków będących przedmiotem ochrony w Obszarze.
	1.6 INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE	Dodać na końcu listy: Rafał Szkudlarek, Tomasz Gottfried Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, ul. Podwale 75, 50-449 Wrocław.	Uzupełnienie wykazu o autorów nowych danych.
	3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG 1308; <i>Barbastella barbastellus</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 50-100i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1321; <i>Myotis emarginatus</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 1-5i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie C; 1323; <i>Myotis bechsteinii</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 20-50i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1324; <i>Myotis myotis</i> ; populacja migrująca zimująca - 70 -200i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1355 <i>Lutra lutra</i> ; populacja osiadła P; populacja D.	Zmienić na: 1308; <i>Barbastella barbastellus</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 51-100i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B. 1321; <i>Myotis emarginatus</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 1-5i; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B. 1323; <i>Myotis bechsteinii</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 11-50i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B. 1324; <i>Myotis myotis</i> ; populacja migrująca rozrodcza - 251 -500i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B. 1355 <i>Lutra lutra</i> ; populacja osiadła P; populacja D; ogólnie B.	
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Zamienić następujący tekst:	Zmienić na: Obszar proponowanej ostoi wyróżnia fauna nietoperzy. Stwierdzono tu 12 gatunków, w tym cztery z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, nocek duży <i>Myotis myotis</i> , nocek orzęsiony <i>Myotis</i>	

	<p>Obszar proponowanej ostoi wyróżnia fauna nietoperzy. Stwierdzono tu 12 gatunków, w tym cztery z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, nocek duży <i>Myotis myotis</i>, nocek orzęsiony <i>Myotis emarginatus</i>, nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteinii</i> i mopek <i>Barbastella barbastellus</i>. W miejscowości przylegających do wyznaczonego obszaru wykryto wiele stanowisk rozrodczych i zimowych tych ssaków np. Nowolesie, Bożnowice, Żiębice, Żeleźnik (Duma i in. 2004, Witkowski 1993, J. Furmankiewicz, T. Gottfried, mat niepubl.). W szczególności wymienić należy pocysterski zespół klasztorny w Henrykowie, z kolonią rozrodczą nocka dużego i karlika malutkiego oraz jednym z nielicznych w Polsce zimowisk karlika malutkiego <i>Pipistrellus pipistrellus</i>, wyróżniające się dużą liczebnością zwierząt - co najmniej 100 osobników (Iwaniuk i Szkudlarek 2002). Spośród innych ssaków, na obszarze ostoi stwierdzono w kilku miejscach wydę Lutra</p>	<p><i>emarginatus</i>, nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteinii</i> i mopek <i>Barbastella barbastellus</i>. Zwłaszcza dla nocka dużego obszar ten ma duże znaczenie. Jedna duża kolonia tego gatunku licząca (200-250 os.) znajduje się na strychu budynku mieszkalnego w Żiębicach, druga nieco mniejsza (70 – 100 os.) na strychu w klasztorze w Henrykowie. Stan obu stanowisk kolonii, jak i żerowisk oceniono jako bardzo dobry. W miejscowości przylegających do wyznaczonego obszaru wykryto wiele innych stanowisk rozrodczych tych ssaków np. Nowolesie, Bożnowice, Żeleźnik (Duma i in. 2004, Witkowski 1993, J. Furmankiewicz, T. Gottfried, mat niepubl.). W szczególności wymienić należy pocysterski zespół klasztorny w Henrykowie, z kolonią rozrodczą nocka dużego i karlika malutkiego oraz jednym z nielicznych w Polsce zimowisk karlika malutkiego <i>Pipistrellus pipistrellus</i>, wyróżniające się dużą liczebnością zwierząt - co najmniej 100 osobników (Iwaniuk i Szkudlarek 2002). Spośród innych ssaków, na obszarze ostoi stwierdzono w kilku miejscach wydę <i>Lutra lutra</i> (W. Lewandowski, mat. niepubl.) oraz dwa gatunki popielicowatych: koszatkę <i>Dryomys nitedula</i> i dość licznie popielicę <i>Glis glis</i> (Witkowski 1993, T. Gottfried, mat niepubl.). Na Wzgórzach Strzelińskich zanotowano 11 gatunków płazów, w tym dwa z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, dość rozpowszechnionego kumaka nizinnego <i>Bombina bombina</i> oraz rzadką traszkę grzebieniastą <i>Triturus cristatus</i>. Drugi z tych gatunków był stwierdzony w 2007 r. w dawnych wyrobiskach na zboczach wzgórza Ganczarek, a także w pobliżu Kuropanika (M. Kotońska, mat. niepubl., Chlebicki 1988). Odnotować należy także obecność grzebiuszki</p>	
--	--	--	--

	<p>lutra (W. Lewandowski, mat. niepubl.) oraz dwa gatunki popielicowatych: koszatkę <i>Dryomys nitedula</i> i dość licznie popielicę <i>Glis glis</i> (Witkowski 1993, T. Gottfried, mat. niepubl.). Na Wzgórzach Strzelińskich zanotowano 11 gatunków płazów, w tym dwa z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, dość rozpowszechnionego kumaka nizinnego <i>Bombina bombina</i> oraz rzadką traszkę grzebieniastą <i>Triturus cristatus</i>. Drugi z tych gatunków był stwierdzony w 2007 r. w dawnych wyrobiskach na zboczach wzgórza Ganczarek, a także w pobliżu Kuropanika (M. Kotońska, mat. niepubl., Chlebicki 1988). Odnotować należy także obecność grzebiuszki ziemnej <i>Pelobates fuscus</i>, stwierdzonej ostatnio przy południowym krańcu ostoi na N od Ziębic (T. Gottfried, mat. niepubl.). Główne walory ornitologiczne proponowanego obszaru to bogaty zespół ptaków leśnych, a także związanych z łąkami i zakrzaczeniami obrzeży lasów. Dotąd stwierdzono tu 14 gatunków wymienionych w</p>	<p>ziemnej <i>Pelobates fuscus</i>, stwierdzonej ostatnio przy południowym krańcu ostoi na N od Ziębic (T. Gottfried, mat. niepubl.). Główne walory ornitologiczne proponowanego obszaru to bogaty zespół ptaków leśnych, a także związanych z łąkami i zakrzaczeniami obrzeży lasów. Dotąd stwierdzono tu 14 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, np. łęgowe trzmiełojad <i>Pernis apivorus</i>, dzięcioły czarny <i>Dryocopus martius</i> i średni <i>Dendrocopos medius</i>, muchołówka białoszyja <i>Ficedula albicollis</i>, bociany czarny <i>Ciconia nigra</i> i biały <i>C. ciconia</i>, dość licznie gąsiorek <i>Lanius collurio</i> i jarzębatka <i>Sylvia nisoria</i>, oraz 14 dalszych gatunków łęgowych, uznawanych za rzadkie i zagrożone (Witkowski 1993). Obecność ścian skalnych w pobliskich kamieniołomach sprzyja gniazdowaniu sokołów: pustułki <i>Falco tinnunculus</i> oraz być może sokoła wędrownego <i>F. peregrinus</i>, którego kilkakrotnie obserwowano w ostatnim czasie w sezonie łęgowym na terenie ostoi. Podsumowując, na obszarze proponowanej ostoi wykryto:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 14 gatunków ptaków łęgowych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, - 10 gatunków zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, - 16 gatunków zwierząt i 5 roślin wymienionych w krajowych Czerwonych Listach, - 28 gatunków roślin naczyniowych objętych w Polsce ochroną prawną. 	
--	--	--	--

	<p>Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, np. łęgowe trzmiełojad <i>Pernis apivorus</i>, dzięcioły czarny <i>Dryocopus martius</i> i średni <i>Dendrocopos medius</i>, muchołówka białoszyja <i>Ficedula albicollis</i>, bociany czarny <i>Ciconia nigra</i> i biały <i>C. ciconia</i>, dość licznie gąsiorek <i>Lanius collurio</i> i jarzębatka <i>Sylvia nisoria</i>, oraz 14 dalszych gatunków łęgowych, uznawanych za rzadkie i zagrożone (Witkowski 1993). Obecność ścian skalnych w pobliskich kamieniołomach sprzyja gniazdowaniu sokołów: pustułki <i>Falco tinnunculus</i> oraz być może sokoła wędrownego <i>F. peregrinus</i>, którego kilkakrotnie obserwowano w ostatnim czasie w sezonie łęgowym na terenie ostoi. Podsumowując, na obszarze proponowanej ostoi wykryto: - 14 gatunków ptaków łęgowych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, - 10 gatunków zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, - 16 gatunków zwierząt i 5 roślin wymienionych w krajowych Czerwonych</p>		
--	---	--	--

	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać na końcu: Obszar proponowanej ostoi Natura 2000 na Wzgórzach Strzelińskich stanowi izolowany, otoczony przez tereny rolnicze, kompleks leśny, - lokalizacja farm wiatrowych w odległości mniejszej niż 3km od znajdujących się w obszarze stanowisk i żerowisk nietoperzy, - remonty obiektów będących schronieniami nietoperzy prowadzone w okresie obecności nietoperzy.</p>	
	<p>4.4 STATUS OCHRONY Brak obiektów obszarowej ochrony. Teren ostoi stanowi fragment projektowanego niegdyś Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie (Dunajski i in. 1998). Sygnalizowano tu także zasadność objęcia nieokreśloną bliżej formą ochrony (Pender 1991) następujących obiektów: - Wąwozów koło Dobrosza i Witostowic, - Buczyn i dąbrów koło Nowolesia, - Lasu i łąk w okolicy Gębczyc.</p>	<p>Zmienić na: Teren ostoi stanowi fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie – powołanego Rozporządzeniem Wojewody Dolnośląskiego Nr 29 z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie OChK „Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie” (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 317 z dnia 10.12.2008 r. poz. 3928). Sygnalizowano tu także zasadność objęcia nieokreśloną bliżej formą ochrony (Pender 1991) następujących obiektów: - Wąwozów koło Dobrosza i Witostowic, - Buczyn i dąbrów koło Nowolesia, - Lasu i łąk w okolicy Gębczyc.</p>	

	4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH	Dodać w odpowiednim miejscu: Gottfried I., Gottfried T. 2009. Nietoperze. [W:] Inwentaryzacja przyrodnicza województwa dolnośląskiego. Miasto i gmina Ziębice. EkoPrzestrzeń, Beata Kastunowicz, Wrocław. Maszynopis	
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
Uroczyska Borów Dolnośląskich PLH020072	1.6 INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków; P. Pawlaczyk, A. Jermaczek, Klub Przyr.; Cz. Narkiewicz, Muz.Przyr. w Jel. Górze; A. Łabędzki, .AR Poznań; R. Jaros, „Salamandra”, W. Bena, K. Pender, Z. Dajdok, K. Świerkosz, A. Ruszlewicz, M. Jaśkiewicz, WZS woj. Dolnośląskiego	Zmienić na: Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków; P. Pawlaczyk, A. Jermaczek, Klub Przyr.; Cz. Narkiewicz, Muz.Przyr. w Jel. Górze; A. Łabędzki, .AR Poznań; R. Jaros, „Salamandra”, W. Bena, K. Pender, Z. Dajdok, K. Świerkosz, A. Ruszlewicz, M. Jaśkiewicz, WZS woj. Dolnośląskiego, Rafał Szkudlarek, Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, ul. Podwale 75, 50-449 Wrocław	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.

<p>3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG 1308; <i>Barbastella barbastellus</i>; populacja osiadła – 5not.; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1324; <i>Myotis myotis</i>; populacja osiadła – 8not.; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1337 <i>Castor fiber</i> populacja osiadła – 15 loc.; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1352 <i>Canis lupus</i> populacja osiadła – 9-10i; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B; 1355 <i>Lutra lutra</i>; populacja osiadła – 44 loc.; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B;</p>	<p>Zmienić na: 1308; <i>Barbastella barbastellus</i>; populacja migrująca przelotna – 11-50i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B; 1324; <i>Myotis myotis</i>; populacja migrująca rozrodcza – 250i.; populacja migrująca rozrodcza 6-10i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B; 1337 <i>Castor fiber</i> populacja osiadła – 15 loc.; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1352 <i>Canis lupus</i> populacja osiadła – 9-10i; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B; 1355 <i>Lutra lutra</i>; populacja osiadła – 44 loc.; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B;</p>	<p>Uaktualnienie danych o gatunkach nietoperzy z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii nocka dużego w Parowej.</p>
<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p>	<p>W obszarze jednym z ważniejszych stanowisk jest znajdująca się na strychu kościoła w Parowej jedna z większych w Polsce kolonii rozrodczych nocka dużego.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o stanowisku nocka dużego.</p>

	<p>4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R., Niedziałkowski K. i inni 2005 Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce Zakład Badania Ssaków PAN 1-78 Nowak S., Mysłajek R. W., Kłosińska A., Gabryś G. 2011 Diet and prey selection of wolves (<i>Canis lupus</i>) recolonising Western and Central Poland. Mammal Biol., doi: 10.1016/j.mambio.2011.06.007 Nowak S., Mysłajek R.W. 2011 Wilki na zachód od Wisły. Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”, Twardorzeczka Sewerniak P. 2010 Wolves in the Toruń Basin Ecological Questions 13 47-53</p>	<p>Zmienić na: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R., Niedziałkowski K. i inni 2005 Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce Zakład Badania Ssaków PAN 1-78 Nowak S., Mysłajek R. W., Kłosińska A., Gabryś G. 2011 Diet and prey selection of wolves (<i>Canis lupus</i>) recolonising Western and Central Poland. Mammal Biol., doi: 10.1016/j.mambio.2011.06.007 Nowak S., Mysłajek R.W. 2011 Wilki na zachód od Wisły. Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”, Twardorzeczka Sewerniak P. 2010 Wolves in the Toruń Basin Ecological Questions 13 47-53 Szkudlarek R. 2012. Dane niepublikowane</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>
<p>Sandr Brdy PLH220026</p>	<p>3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG</p>	<p>Poprawić ocenę dla gatunku: <i>Myotis dasycneme</i> CACC</p>	

4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać na końcu: Obszar stanowi miejsce rozrodu i żerowisko nocka łydkowłosego <i>Myotis dasycneme</i> , gatunku nietoperza z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. W Myłofie (Zapora) znaleziono kolonię letnią tego gatunku liczącą około 70 osobników, kryjówkę wykorzystywaną przez osobniki z tej samej populacji znaleziono w Widnie. Jeziora Laska, Księżę, Długie, Śluza, Czarne, Płesno, Małołackie, Łackie i Dybrzyk, jak również rzeka Zbrzyca, stanowią żerowiska i trasy przelotów nocka łydkowłosego. Populacja <i>M. dasycneme</i> występująca na omawianym obszarze wykazuje powiązania funkcjonalne z populacją będącą przedmiotem ochrony obszaru PLH220077 Młosino-Lubnia. Osobniki z kolonii rozrodczej w Lubni przelatują dolinami Młosiny i Zbrzycy na teren obszaru Sandr Brdy oraz do kryjówek w Widnie i Myłofie, prawdopodobnie mamy tu do czynienia z jedną metapopulacją nocka łydkowłosego, wykorzystującą tę samą pulę kryjówek.
4.3 ZAGROŻENIA	Dopisać na końcu: Zagrożeniami dla populacji nocka łydkowłosego są wyburzenia i nieodpowiednio przeprowadzone remonty starych budynków, zanieczyszczenia wód, a także (potencjalnie) utrata ciągłości korytarza ekologicznego doliny Zbrzycy i Młosiny, łączącego ostoję z obszarem PLH220077 Młosino-Lubnia.
4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Zapart A., Ciechanowski M., Kokurewicz T., Akademickie Koło Chiropterologiczne PTO „Salamandra” – niepublikowane wyniki badań radiotelemetrycznych nad nockami łydkowłosymi w maju 2012 roku.

	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH280029 Doliny Erozyjne Wysoczyzny Elbląskiej	3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG Poprawić ocenę dla <i>Barbastella barbastellus</i>	Zmienić parametr Populacja z „Osiedła R” na „Rozrodcza C, Zimująca R” Zmienić ocenę populacji z „D” na „C” (stan zachowania A, izolacja C, ocena ogólna C)	Uzupełnienia wynikają z prowadzonych na tym terenie badań.
	3.3 Ssaki Dopisać:	Dopisać: <i>Eptesicus nilssonii</i> . Populacja R. Motywacja A <i>Eptesicus serotinus</i> . Populacja C. Motywacja C	
	3.3 Ssaki	Poprawić: U <i>Myotis nattereri</i> , <i>Myotis daubentonii</i> , <i>Nyctalus noctula</i> , <i>Pipistrellus pipistrellus</i> , <i>Pipistrellus pygmaeus</i> , <i>Pipistrellus nathusii</i> i <i>Plecotus auritus</i> zmienić motywację z A na C, gdyż gatunki te nie są umieszczone na krajowej czerwonej liście i nigdy nie były! Z tego samego powodu u <i>Muscardinus avellanarius</i> zmienić motywację z A na D.	
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać na końcu: W starych drzewostanach liściastych Wysoczyzny Elbląskiej regularnie i licznie występuje mopek <i>Barbastella barbastellus</i> , ściśle leśny gatunek nietoperza z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Na wszystkich badanych stanowiskach odławiano karmiące samice lub osobniki młode, co jest bezpośrednim dowodem na obecność tu rozrodczej populacji omawianego gatunku, jedną z dwóch znanych na Pomorzu Gdańskim i jedną z trzech znanych w województwie warmińsko-mazurskim.	

4.3 ZAGROŻENIA	Dopisać na końcu: - gospodarkę leśną	Uzasadnienie: Intensyfikacja gospodarki leśnej może spowodować znaczące obniżenie wieku drzewostanów (w szczególności w przypadku dobrze zachowanych, a znajdujących się poza rezerwatami buczyn i grądów), a w konsekwencji pogorszenia warunków bytowania dla licznych tu jeszcze cennych puszczańskich gatunków fauny, takich jak występujące na Wysoczyźnie mopek (będący przedmiotem ochrony obszaru), popielica, siniak, muchołówka mała czy dzięcioły średni i zielonosiwy.
4.3 ZAGROŻENIA	Usunąć: - erozję wodną - osuwiska	Uzasadnienie: omawiane procesy są elementami naturalnej dynamiki lokalnego ekosystemu, które doprowadziły do wykształcenia specyfiki siedliskowej obszaru. Nie mogą być postrzegane jako zagrożenie dla niego.
4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Ciechanowski M., Więckowska M. 2011. Sprawozdanie z badań nad nietoperzami na terenie Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej i Nadleśnictwa Elbląg w roku 2011. Akademickie Koło Chiropterologiczne PTO „Salamandra”, Gdańsk [maszynopis].	

	6.1 GŁÓWNE CZYNNIKI I RODZAJE DZIAŁALNOŚCI CZŁOWIEKA	Zmienić: 160 Gospodarka leśna – ogólnie: Zmienić z „0” na „-” 164 Wycinka lasu: Zmienić z „0” na „-” 166 Usuwanie martwych i umierających drzew: Zmienić z „0” na „-”	Uzasadnienie patrz punkt 4.3. Należy tu dodać, że mopek, proponowany przedmiot ochrony, wykorzystuje kryjówki w szczelinach pni i pod odstającą korą drzew – a więc w mikrosiedliskach, które najłatwiej znaleźć w drzewach obumierających. Dlatego usuwanie martwych i umierających drzew należy zawsze postrzegać jako przejaw negatywnego wpływu na obszar, nawet jeśli zasięg tego oddziaływania jest ograniczony [nb. jest to zawsze negatywny wpływ na walory przyrodnicze lasów, niezależnie od okoliczności i lokalizacji].
PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Anna Bator, Łukasz Iwaniuk, Renata Paszkiewicz, Łukasz Płoskoń, Marcin Warchałowski, Andrzej Węgiel, Jolanta Węgiel – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: 1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i> populacja rozrodcza 30; populacja przelotna P; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie C	Uaktualnienie danych o gatunku z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii rozrodczej podkowca małego w Krościenku nad Dunajcem oraz osobników żerujących i migrujących z kolonii tego gatunku w Ochotnicy Dolnej.

<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p>	<p>Dopisać: Na terenie ostoi znajduje się kolonia rozrodcza podkowca małego (załącznik II Dyrektywy Rady 92/43/EWG) licząca około 30 osobników. Kolonia mieści się w Gminnym Centrum Kultury w Krościenku nad Dunajcem. Jest to najprawdopodobniej kolonia satelitarna sąsiadujących z nią kolonii w Szczawnicy. Niezbędna dla utrzymania populacji w regionie i istotna dla właściwego stanu ochrony przynajmniej dwu ostoi. Rzeka Dunajec stanowi również ważny korytarz ekologiczny dla całej populacji podkowca małego w Pieninach.</p>	<p>- Gminne Centrum Kultury w Krościenku nad Dunajcem to jedna z nielicznych kolonii gatunku w Pieninach, licząca około 30 osobników. Najprawdopodobniej kolonia satelitarna sąsiadujących z nią kolonii w Szczawnicy. Niezbędna dla utrzymania populacji w regionie i istotna dla właściwego stanu ochrony przynajmniej dwu ostoi. - W opisie obszaru powinno się również uwzględnić żerujące i migrujące osobniki z kolonii podkowca małego w Ochojnicy Dolnej.</p>
<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać: Istotnymi zagrożeniami dla kolonii podkowca małego są: - Prace remontowe dachu i strychu prowadzone w okresie rozrodu nietoperzy tj. od 15.04. do 15.09. - Drapieżnictwo. - Płoszenie nietoperzy. - Instalacja na budynku przekaźników telefonii komórkowej. - Uszczelnienie strychów - likwidacja wlotów. - Stosowanie toksycznych środków konserwacji drewna. - Brak bezpiecznego wylotu (wycinka lub nadmierne przycinanie drzew w bezpośrednim otoczeniu kolonii). - Brak bezpiecznego wylotu (zainstalowanie intensywnego zewnętrznego oświetlenia budynku). - Zubożenie bazy pokarmowej (insektycydy). - Utrata żerowiska (wielkoobszarowe wylesienia, fragmentacja obszarów leśnych). - Utrata tras migracji na żerowisko (usuwanie liniowych elementów krajobrazu tj. szpalery drzew, żywopłoty, zagajniki etc.).</p>	<p>Uzupełnienie zagrożeń dla kolonii podkowca małego.</p>

	4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI	Dopisać: Gminne Centrum Kultury w Krościenku nad Dunajcem – właściciel: Parafia Rzymskokatolicka p.w. Wszystkich Świętych w Krościenku n/Dunajcem; dzierżawca: Gminne Centrum Kultury w Krościenku nad Dunajcem	Uzupełnienie informacji o kolonii podkowca małego w Krościenku.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Standardowy Formularz Danych PLH120050 Ochotnica Szkudlarek R., Bator A., Iwaniuk Ł., Paszkiewicz R., Płoskoń Ł., Warchałowski M., Węgiel A., Węgiel J. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
	Zmiana przebiegu granic	W załączeniu zestaw plików *.shp z propozycją zmiany granic. W przypadku akceptacji konieczne jest ponowne obliczenie powierzchni obszaru do p. 2.2 SDF.	
PLH 080071 Ostoja Barlinecka	Punkt 3.2	Dopisać: <i>Myotis myotis</i> CBCC	Uzasadnieniem ujęcia nocka dużego w tym obszarze są badania i ich wyniki proponowane do zacytowania w p. 4.6
	Punkt 3.3. Ssaki.	Dopisać: <i>Myotis nattereri</i> Populacja C. Motywacja C <i>Myotis mystacinus</i> Populacja R. Motywacja C <i>Myotis brandtii</i> Populacja R. Motywacja C <i>Myotis daubentonii</i> Populacja C. Motywacja C <i>Eptesicus serotinus</i> Populacja C. Motywacja C <i>Pipistrellus pipistrellus</i> Populacja R. Motywacja C <i>Pipistrellus nathusii</i> Populacja R. Motywacja C <i>Nyctalus noctula</i> Populacja C. Motywacja C <i>Plecotus auritus</i> Populacja R. Motywacja C <i>Plecotus austriacus</i> Populacja R. Motywacja C	

	Punkt 4.6. Do dokumentacji	Dopisać: Dzięciołowski R., Laskowska-Dzięciołowska K., Jaros R., Grzywiński W., Szubert A. 2003. Nietoperze wybranych parków krajobrazowych Wielkopolski i Ziemi Lubuskiej. Część 1: Rozpoznawanie występowania i zagrożeń nietoperzy w Barlinecko - Gorzowskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie. PTOP „Salamandra” na zlecenie Fundacji EkoFundusz, Poznań.	
	Punkt 3.3. Ssaki	Dopisać: <i>Glis glis</i> populacja P, motywacja A	W 2011 roku rozpoczęto projekt reintrodukcji tego gatunku w Puszczy Barlineckiej
PLH300032 Ostoja Międzychodzko-Sierakowska	Punkt 3.2.c	Dopisać: <i>Barbastella barbastellus</i> : populacja osiadła R; ocena CBCC	W ramach inwentaryzacji mopka założono powierzchnię na terenie obszaru – odławiano młode osobniki i samice karmiące
PLH300002 Dąbrowy Krotoszyńskie	1.5 POWIĄZANIA Z INNYMI OBSZARAMI NATURA 2000	Dopisać numer obszaru: PLH020001	Dodanie obszaru PLH020001 Chłodnia w Cieszkowie, gdyż obrączkowane tam na godach mopki zimują w nieczynnym ujęciu wody w Chachalni.
	1.6 INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE	Dopisać na końcu: Iwona Gottfried, Zakład Ekologii Behawioralnej, Uniwersytet Wrocławski.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG	Dopisać: 1308; <i>Barbastella barbastellus</i> ; populacja migrująca zimująca - 51-100i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B; 1324; <i>Myotis myotis</i> ; populacja migrująca zimująca – 1 -5i; populacja D; ogólnie D;	Uzupełnienie o dwa gatunki nietoperzy z II Zał. DS. stwierdzone w roku 2012 w zimowisku w nieczynnym ujęciu wody w Chachalni na terenie Obszaru

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Zamienić fragment tekstu:</p> <p>Rezultaty dotychczasowych, z pewnością niewystarczających, badań faunistycznych wskazują na obecność w granicach obszaru co najmniej 3 gatunków kręgowców z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 17 gatunków bezkręgowców uznanych za zagrożone w Polsce. Obszar ma również duże znaczenie dla ochrony ptaków. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Rezultaty dotychczasowych, z pewnością niewystarczających, badań faunistycznych wskazują na obecność w granicach obszaru co najmniej 5 gatunków kręgowców z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 17 gatunków bezkręgowców uznanych za zagrożone w Polsce. W nieczynnych zbiornikach ujęcia wody koło Chachalni znajduje się duże zimowisko mopka <i>Barbastella barbastellus</i> liczące co najmniej 51 osobników (Iwona Gottfried, dane niepublikowane). Jest to jedno z większych zimowisk tego gatunku w środkowej Polsce. Obszar ma również duże znaczenie dla ochrony ptaków. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zimowisku nietoperzy w ujęciu wody w Chachalni.</p>
	<p>4.3 ZAGROŻENIA Zamienić fragment tekstu:</p> <p>Innymi ważnymi czynnikami zagrażającymi walorom obszaru jest intensyfikacja gospodarki łąkowej i rolnej, a w ostatnim czasie również rozwój ferm wiatrowych wpływających na bezpieczeństwo ptaków. Inne formy działalności człowieka mają niewielkie znaczenie dla lokalnej przyrody.</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Innymi ważnymi czynnikami zagrażającymi walorom obszaru jest intensyfikacja gospodarki łąkowej i rolnej, a w ostatnim czasie również rozwój ferm wiatrowych wpływających na bezpieczeństwo ptaków i nietoperzy. Dla populacji mopka największym zagrożeniem jest wandalizm, działania związane z zagospodarowaniem lub zabezpieczeniem nieczynnego ujęcia wody nieuwzględniające potrzeb zimujących nietoperzy. Inne formy działalności człowieka mają niewielkie znaczenie dla lokalnej przyrody.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożenia dla zimowiska nietoperzy w ujęciu wody w Chachalni.</p>

	4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH	<p>Dodać w odpowiednim miejscu: Gottfried I. 2012. Mopek Barbastella barbastellus. [W]: Makomaska-Juchiewicz M. (red.). Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część II w przygotowaniu. GIOŚ, Warszawa.</p> <p>Gottfried I. 2012. Dane niepublikowane (unpublished data).</p>	Uzupełnienie danych literaturowych.
	3.2.c Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG 1321; Myotis emarginatus; populacja migrująca rozrodcza - 1-5i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie C; 1323; Myotis bechsteinii; populacja migrująca rozrodcza - 20-50i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1324; Myotis myotis; populacja migrująca zimująca – 70 -200i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B; 1355 Lutra lutra; populacja osiadła P; populacja D.	<p>Zmienić na: 1321; Myotis emarginatus; populacja migrująca rozrodcza - 1-5i; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B. 1323; Myotis bechsteinii; populacja migrująca rozrodcza - 11-50i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B. 1324; Myotis myotis; populacja migrująca rozrodcza – 251 -500i; populacja C; st. zach. A; izolacja C; ogólnie B. 1355 Lutra lutra; populacja osiadła P; populacja D; ogólnie D.</p>	Uaktualnienie danych o gatunkach ssaków z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii nocka dużego w Ziębicach będącej częścią populacji nocka dużego występującej w obszarze Wzgórz Strzelińskich.

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Obszar proponowanej ostoji wyróżnia fauna nietoperzy. Stwierdzono tu 12 gatunków, w tym cztery z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, nocek duży <i>Myotis myotis</i>, nocek orzęsiony <i>Myotis emarginatus</i>, nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteinii</i> i mopek <i>Barbastella barbastellus</i>. W miejscowości przylegających do wyznaczonego obszaru wykryto wiele stanowisk rozrodczych i zimowych tych ssaków np. Nowolesie, Bożnowice, Ziębice, Żeleźnik (Duma i in. 2004, Witkowski 1993, J. Furmankiewicz, T. Gottfried, mat niepubl.). W szczególności wymienić należy pocysterski zespół klasztorny w Henrykowie, z kolonią rozrodczą nocka dużego i karlika malutkiego oraz jednym z nielicznych w Polsce zimowisk karlika malutkiego <i>Pipistrellus pipistrellus</i>, wyróżniające się dużą liczebnością zwierząt - co najmniej 100 osobników (Iwaniuk i Szkudlarek 2002).</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Obszar wyróżnia fauna nietoperzy. Stwierdzono tu 12 gatunków, w tym cztery z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, nocek duży <i>Myotis myotis</i>, nocek orzęsiony <i>Myotis emarginatus</i>, nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteinii</i> i mopek <i>Barbastella barbastellus</i>. Zwłaszcza dla nocka dużego obszar ten ma duże znaczenie. Jedna duża kolonia tego gatunku licząca (200-250 os.) znajduje się na strychu budynku mieszkalnego w Ziębicach, druga nieco mniejsza (70 – 100 os.) na strychu w klasztorze w Henrykowie. Stan obu stanowisk kolonii, jak i żerowisk oceniono jako bardzo dobry. W miejscowości przylegających do wyznaczonego obszaru wykryto wiele innych stanowisk rozrodczych tych ssaków np. Nowolesie, Bożnowice, Żeleźnik (Duma i in. 2004, Witkowski 1993, J. Furmankiewicz, T. Gottfried, mat niepubl.). W szczególności wymienić należy pocysterski zespół klasztorny w Henrykowie, z kolonią rozrodczą nocka dużego i karlika malutkiego oraz jednym z nielicznych w Polsce zimowisk karlika malutkiego <i>Pipistrellus pipistrellus</i>, wyróżniające się dużą liczebnością zwierząt - co najmniej 100 osobników (Iwaniuk i Szkudlarek 2002).</p>	<p>Uzupełnienie informacji o stanowiskach nietoperzy, w szczególności nocka dużego.</p>
--	--	---	---

	<p>4.3. ZAGROŻENIA</p>	<p>Dopisać na końcu: - lokalizacja farm wiatrowych w odległości mniejszej niż 3km od znajdujących się w obszarze stanowisk i żerowisk nietoperzy, - remonty obiektów będących schronieniami nietoperzy prowadzone w okresie obecności nietoperzy.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach gatunków nietoperzy będących przedmiotem ochrony.</p>
	<p>4.4 STATUS OCHRONY Brak obiektów obszarowej ochrony. Teren ostoi stanowi fragment projektowanego niegdyś Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie (Dunajski i in. 1998). Sygnalizowano tu także zasadność objęcia nieokreśloną bliżej formą ochrony (Pender 1991) następujących obiektów: - Wąwozów koło Dobrosza i Witostowic, - Buczyn i dąbrów koło Nowolesia, - Lasu i łąk w okolicy Gębczyc.</p>	<p>Zmienić na: Teren obszaru stanowi fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie – powołanego Rozporządzeniem Wojewody Dolnośląskiego Nr 29 z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie OChK „Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie” (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 317 z dnia 10.12.2008 r. poz. 3928). Sygnalizowano tu także zasadność objęcia nieokreśloną bliżej formą ochrony (Pender 1991) następujących obiektów: - Wąwozów koło Dobrosza i Witostowic, - Buczyn i dąbrów koło Nowolesia, - Lasu i łąk w okolicy Gębczyc.</p>	<p>Uzupełnienie o aktualne informacje o statusie ochronnym obszaru.</p>
	<p>4.6 DOKUMENTACJA – ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dodać w odpowiednim miejscu: Gottfried I., Gottfried T. 2009. Nietoperze. [W:] Inwentaryzacja przyrodnicza województwa dolnośląskiego. Miasto i gmina Ziębice. EkoPrzestrzeń, Beata Kastunowicz, Wrocław. Maszynopis</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>

PLH180021 Dorzecze Górnego Sanu	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać Krzysztof Piksa - Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja przelotna C; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o uwzględnienie żerujących osobników z kolonii nocka dużego w Nowosielcach.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Obszar stanowi również żerowisko dla kolonii rozrodznej nocka dużego <i>Myotis myotis</i> znajdującej się w Nowosielcach.	Uzupełnienie informacji o żerowisku nocka dużego.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dodać w odpowiednim miejscu: Kozakiewicz K. 2003 Letnie stanowiska nietoperzy na strychach budynków sakralnych w Beskidzie Niskim i Sądeckim oraz na Pogórzu Środkowobeskidzkim - kontrole w latach 1999-2001 Studia Chiropterologica 21-30 3-4 Krzysztof Piksa – dane niepublikowane Standardowy Formularz Danych PLH180035 Kościoł w Nowosielcach	Uzupełnienie danych literaturowych.
PLH180028 Patria nad Odrzechową	1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Krzysztof Piksa - Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	1324 <i>Myotis myotis</i> populacja przelotna 320; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B	Uaktualnienie danych o uwzględnienie żerujących osobników z kolonii nocka dużego w Nowosielcach.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Ostoja „Patria nad Odrzechową” stanowi również żerowisko dla kolonii rozrodznej nocka dużego <i>Myotis myotis</i> znajdującej się w Nowosielcach.	Uzupełnienie informacji o żerowisku nocka dużego.

	<p>4.3 ZAGROŻENIA Główne zagrożenia wynikają z nadmiernego pozyskiwanie drewna, wandalizmu i zaśmiecania, w konsekwencji może czego dojść do silnych zniekształceń zbiorowisk leśnych, masowych pojawów gatunków synantropijnych oraz zaniku siedlisk bytowania wymienionych w SFD zwierząt</p>	<p>Zmienić na: Główne zagrożenia wynikają z nadmiernego pozyskiwanie drewna, wandalizmu i zaśmiecania, w konsekwencji może czego dojść do silnych zniekształceń zbiorowisk leśnych, masowych pojawów gatunków synantropijnych oraz zaniku siedlisk bytowania wymienionych w SFD zwierząt, fragmentacja obszarów leśnych.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach.</p>
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dopisać: Kozakiewicz K. 2003 Letnie stanowiska nietoperzy na strychach budynków sakralnych w Beskidzie Niskim i Sądeckim oraz na Pogórzu Środkowobeskidzkim - kontrole w latach 1999-2001 Studia Chiropterologica 21-30 3-4 Krzysztof Piksa – dane niepublikowane Standardowy Formularz Danych PLH180035 Kościół w Nowosielcach</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>
<p>PLH020016 Góry Bialskie i Grupa Śnieżnika</p>	<p>1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:</p>	<p>Dopisać: Anna Bator, Tomasz Gottfried, Renata Paszkiewicz, Rafał Szkudlarek – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „Pro Natura”; Iwona Gottfried – Uniwersytet Wrocławski.</p>	<p>Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.</p>
	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja rozrodcza R; populacja zimująca 50-100i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B.</p>	<p>Zmienić na: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła P; populacja rozrodcza R; populacja zimująca 50-100i; populacja migrująca C; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B.</p>	<p>Uaktualnienie danych o uwzględnienie żerujących osobników z kolonii nocka dużego w Konradowie.</p>

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE Obecnie stanowią zimowe schronienia licznych gatunków nietoperzy, w tym podkowca małego, nocka dużego, nocka orzęsionego i mopka. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Zmienić na: Obecnie stanowią zimowe schronienia licznych gatunków nietoperzy, w tym podkowca małego, nocka dużego, nocka orzęsionego i mopka. Obszar stanowi również żerowisko dla kolonii rozrodczej nocka dużego znajdującej się w Konradowie. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to gatunki prawnie chronione w Polsce.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o żerowisku nocka dużego.</p>
	<p>4.3 ZAGROŻENIA Zanieczyszczenie powietrza, gradacje szkodników leśnych, miejscami silna presja turystyczna.</p>	<p>Zmienić na: Zanieczyszczenie powietrza, gradacje szkodników leśnych, miejscami silna presja turystyczna, fragmentacja obszarów leśnych.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o zagrożeniach gatunków nietoperzy będących przedmiotem ochrony.</p>
	<p>4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH</p>	<p>Dopisać: Gottfried I., Gottfried T. projekt Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Kościół w Konradowie PLH020008 Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Bator A. – dane niepublikowane</p>	<p>Uzupełnienie danych literaturowych.</p>
PLH020096 Góry Złote	<p>1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:</p>	<p>Dopisać: Anna Bator, Tomasz Gottfried, Renata Paszkiewicz, Rafał Szkudlarek – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „Pro Natura”; Iwona Gottfried – Uniwersytet Wrocławski.</p>	<p>Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.</p>
	<p>3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła 100-150i; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Zmienić na: <i>1324 Myotis myotis</i> populacja osiadła 100-150i; populacja przelotna C; populacja C; st. zach. B; izolacja C; ogólnie B</p>	<p>Uaktualnienie danych o uwzględnienie żerujących osobników z kolonii nocka dużego w Konradowie.</p>

	<p>4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE</p> <p>Zamienić:</p> <p>Obszar jest kluczowy dla zachowania bezkręgowców, szczególnie <i>Carabus variolosus</i> (jedno z dwóch stanowisk gatunku w regionie kontynentalnym). Siedliska przyrodnicze grają tu rolę drugoplanową, choć znajdują się tutaj bardzo dobrze zachowane fragmenty młak węglanowych (7230) oraz różnych zbiorowisk leśnych (szczególnie łągi <i>Carici remotae-Fraxinetum</i> z wieloma gatunkami chronionymi, oraz fragmenty żyznych i kwaśnych buczyn). Łąki zachowane w dolinach potoków, szczególnie koło Orłowca, Lutyni i Wrzosówki są bogate w chronione gatunki roślin naczyniowych.</p> <p>Na obszarze ostoi znajduje się duże zimowisko nietoperzy Jaskinia Radochowska, w której stwierdza się od kilkunastu do kilkudziesięciu nietoperzy (maksymalnie 65 w 1991 r.) z 7 gatunków. Najliczniej zimują tutaj mopki (maksymalnie 53 osobniki) i nocki duże (maksymalnie 15 osobników). Sporadycznie obserwowany jest tutaj nocek</p>	<p>Zmienić na:</p> <p>Obszar jest kluczowy dla zachowania bezkręgowców, szczególnie <i>Carabus variolosus</i> (jedno z dwóch stanowisk gatunku w regionie kontynentalnym). Siedliska przyrodnicze grają tu rolę drugoplanową, choć znajdują się tutaj bardzo dobrze zachowane fragmenty młak węglanowych (7230) oraz różnych zbiorowisk leśnych (szczególnie łągi <i>Carici remotae-Fraxinetum</i> z wieloma gatunkami chronionymi, oraz fragmenty żyznych i kwaśnych buczyn). Łąki zachowane w dolinach potoków, szczególnie koło Orłowca, Lutyni i Wrzosówki są bogate w chronione gatunki roślin naczyniowych.</p> <p>W obszarze znajduje się duże zimowisko nietoperzy Jaskinia Radochowska, w której stwierdza się od kilkunastu do kilkudziesięciu nietoperzy (maksymalnie 65 w 1991 r.) z 7 gatunków. Najliczniej zimują tutaj mopki (maksymalnie 53 osobniki) i nocki duże (maksymalnie 15 osobników). Sporadycznie obserwowany jest tutaj nocek <i>Natterera</i>, podkowiec mały i mroczek późny. Przy granicy obszaru znajdują się inne zimowiska nietoperzy: sztolnie kopalni złota w Złotym Stoku (SOO Kopalnie w Złotym Stoku PLH 020007) i grotta nad Łądkiem. Obszar Gór Złotych jest szczególnie ważny dla zachowania populacji podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka dużego i mopka. Na obrzeżach obszaru znajduje się kilka kolonii rozrodczych nocka dużego, liczących od kilkunastu do ponad 100 osobników, które wykorzystują tereny leśne i łąkowe ostoi jako żerowiska. Obszar ostoi stanowi również żerowisko dla osobników nocka dużego z kolonii rozrodczej w Konradowie. Znane są pojedyncze kryjówki letnie oraz zimowe podkowca małego i nocka orzęsionego. Jednak ze względu na północną granicę występowania tych gatunków, przebiegającą przez Sudety, Góry Złote są ważnym obszarem dla utrzymania ich populacji.</p>	<p>Uzupełnienie informacji o żerowisku nocka dużego.</p>
--	--	--	--

	4.3 ZAGROŻENIA	Dopisać: fragmentacja obszarów leśnych.	Uzupełnienie informacji o zagrożeniach gatunków nietoperzy będących przedmiotem ochrony.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Gottfried I., Gottfried T. projekt Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Kościół w Konradowie PLH020008 Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Bator A. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
Nawojowa PLH120035	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja osiadła 1; populacja D	Zmienić na: 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 50; populacja C ; st. zach. A ; izolacja C ; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach nietoperzy z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii nocka dużego w Nawojowej.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na terenie obszaru znajduje się również kolonia rozrodcza nocka dużego w kościele w Nawojowej.	Uzupełnienie informacji o kolonii rozrodczej nocka dużego.
PLH020054 Ostoja nad Bobrem	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: K. Świerkosz, Muzeum Przyrodnicze Uniwersytetu Wrocławskiego, ul. Sienkiewicza 21, 50-335 Wrocław.	Zmienić na: K. Świerkosz, Muzeum Przyrodnicze Uniwersytetu Wrocławskiego, ul. Sienkiewicza 21, 50-335 Wrocław, R. Szkudlarek, R. Paszkiewicz, A. Bator – Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, A. Gubańska	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja osiadła C ; populacja B ; st. zach. B ; izolacja C ; ogólnie A	Zmienić na: 1324 <i>Myotis myotis</i> populacja rozrodcza 1200; populacja B ; st. zach. A ; izolacja C ; ogólnie B	Uaktualnienie danych o gatunkach nietoperzy z II Zał. DS. i uwzględnienie kolonii nocka dużego we Wleniu.
	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Na obszarze znajduje się największa na Dolnym Śląsku kolonia rozrodcza nocka dużego, mieszcząca się na strychu kościoła we Wleniu. Tereny leśne należące do ostoi stanowią żerowisko dla nietoperzy.	Uzupełnienie informacji o żerowisku nocka dużego.

	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Bator A. – dane niepublikowane Gubańska A. – dane niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
	4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI Własność wyznań: Rzymskokatolicka - kościół w Małastowie; Prawosławna - Cerkiew w Kunkowej, Cerkiew w Hańczowej, Cerkiew w Blechnarce; Grekokatolicka - Cerkiew w Łosiu, Cerkiew w Śnietnicy. Skarb państwa: Zamek w Szymbarku	Zmienić na: Własność wyznań: Rzymskokatolicka - kościół w Małastowie; Prawosławna - cerkiew w Kunkowej, cerkiew w Hańczowej, cerkiew w Blechnarce, cerkiew w Leszczynach; Grekokatolicka - cerkiew w Łosiu, cerkiew w Śnietnicy. Skarb państwa: Zamek w Szymbarku.	Uwzględnienie kolonii podkowca małego w Leszczynach.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH SZKUDLAREK R. 2003-08 materiały niepublikowane	Zmienić na: SZKUDLAREK R., PASZKIEWICZ R., BATOR A. 2003-11 materiały niepublikowane	Uzupełnienie danych literaturowych.
PLH120089 Tarnawka	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:	Dopisać: Rafał Szkudlarek, Renata Paszkiewicz, Anna Bator - Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”, Krzysztof Piksa - Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.	Uzupełnienie wykazu o autora nowych danych
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Dopisać: <i>1303 Rhinolophus hipposideros</i> populacja przelotna 100; populacja C; st. zach. B; izolacja B; ogólnie B	Uaktualnienie danych o uwzględnienie zerujących i migrujących osobników z kolonii podkowca małego znajdujących się na terenie Ostoi Nietoperzy Beskidu Wyspowego.

	4.2 WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE	Dopisać: Ostoja „Tarnawka” stanowi również żerowisko i trasę migracji dla kolonii rozrodczych podkowca małego <i>Rhinilophus hipposideros</i> znajdujących się na terenie Ostoi Nietoperzy Beskidu Wyspowego .	Uzupełnienie informacji o żerowisku i trasie migracji podkowca małego.
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Standardowy Formularz Danych PLH120052 Ostoje Nietoperzy Beskidu Wyspowego Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Bator A. – dane niepublikowane Węgiel A., Paszkiewicz R., Szkudlarek R. 2001 Nietoperze Beskidu Wyspowego, Beskidu Sądeckiego, Beskidu Niskiego i Pogórza Karpackiego - letnie schronienia nietoperzy w budynkach Nietoperze 2 75-84	Uzupełnienie danych literaturowych.
Ostoja nad Baryczą PLH020041	3.3. Inne ważne gatunki zwierząt i roślin ssaki	Zmienić na: <i>Nyctalus leisleri</i> populacja V motywacja C	Borowiaczek jest jednym z rzadziej spotykanych gatunków nietoperzy w Polsce. W obszarze jeden z częstszych nietoperzy (ok. 11% stwierdzanych w skrzynkach dla nietoperzy).
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH Dopisać lub poprawić:	Wojtaszyn G., Rutkowski T., Wiewióra D., Mac H. 1999. Zasiedlenie skrzynek ptasich i nietoperzowych na terenie Nadleśnictwa Antonin – południowa Wielkopolska. Materiały konferencyjne, XIII Ogólnopolska Konferencja Chiropterologiczna 5-7 listopada 1999 Błazejewko: 47.	
Dolina Noteci PLH300004	OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE: Dopisać:	Grzegorz Wojtaszyn, PTOP „Salamandra”	Dodano informacje o występowaniu chronionych gatunków stwierdzonych podczas badań prowadzonych na tym terenie.
	3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:	Poprawić lub dopisać: <i>Myotis myotis</i> populacja rozrodcza C; CCCC <i>Barbastella barbastellus</i> populacja rozrodcza C; CCCC	

	3.3. Inne ważne gatunki zwierząt i roślin ssaki	Dopisać: <i>Eptesicus serotinus</i> populacja C motywacja C <i>Vespertilio murinus</i> populacja R motywacja C <i>Pipistrellus pipistrellus</i> populacja R motywacja C <i>Pipistrellus nathusi</i> populacja R motywacja C <i>Pipistrellus pygmaeus</i> populacja R motywacja C <i>Nyctalus noctula</i> populacja C motywacja C <i>Myotis nattereri</i> populacja R motywacja C <i>Plecotus auritus</i> populacja R motywacja C	
	4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH	Dopisać: Wojtaszyn G., Rutkowski T., Wiewióra D. 2002. Nietoperze Doliny Noteci – letnie schronienia nietoperzy w budynkach (wyniki pierwszego roku badań). Materiały konferencyjne, XVI Ogólnopolska Konferencja Chiropterologiczna 15-16 listopada 2002 Piechowice: 30.	
PHL020003 Dolina Łachy	Punkt 3.2.c	Dopisać pod istniejącym tekstem: 1335 <i>Spermophilus citellus</i> , populacja osiadła – C, ocena znaczenia obszaru: A B A A	W momencie proponowania oraz zatwierdzenia obszaru jako OZW, suseł moregowany jeszcze na nim nie występował. Od roku 2008 na tym obszarze prowadzony jest program reintrodukcji susła moregowanego w Polsce. Jest to jedno z 3 stanowisk tego gatunku w Polsce.
	Punkt 4.2 dodać pod istniejącym tekstem:	Dopisać pod istniejącym tekstem: Od 2008 roku PTOP „Salamandra” rozpoczęło tworzenie na tym obszarze drugiego stanowiska susła moregowanego (<i>Spermophilus citellus</i>) w ramach programu reintrodukcji tego gatunku w Polsce.	
	Punkt 4.3 Jest: Nie stwierdzono.	Zamienić na: Potencjalne zagrożenia dotyczy susła moregowanego i wiążą się ze zmianami formy użytkowania gruntów oraz naturalną sukcesją na murawach, na których zaprzestano koszenia. Pewne zagrożenia mogą się także wiązać z presją drapieżniczą np. lisów.	

	Punkt 4.6	Dopisać do źródeł danych: Matějů J., Řičanová Š., Ambros M., Kala B., Hapl E., Matějů K. 2010. Reintroductions of the European Ground Squirrel (<i>Spermophilus citellus</i>) in Central Europe (Rodentia: Sciuridae). Lynx, 41: 175–191. PTOP „Salamandra” 2012, własna baza danych.	
Susły Jakubowskie		SFD i mapa z propozycją granic w załączeniu	Gdy tworzono wcześniejsze propozycje listy obszarów polskiej sieci Natura 2000, susł moręgowany jeszcze tu nie występował. Od roku 2010 na tym obszarze prowadzony jest program reintrodukcji susła moręgowanego w Polsce. Jest to jedno z 3 stanowisk tego gatunku w naszym kraju.